

88 พรรษา 5 ธันวาคมหาราช

King of Thailand

รัชกาลยัถษรเป็นพรทวษ
นัวมใจทษทรษทรนหน้ลนตลป
เน้องวษรวันพ้องแห่งรรณนทร
บวษบรณทรร่มทรตประเทตไทย

บวพรองดทรทรพรเอรณยั้ง
เพื่องเป็นม้งบวษประษณรตย
พรบารมท่นำเพษจงเป็นษย
ดบพษภยท่นประษวรหมดถวันทวณ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
บ้พรพุทธเจ้า ดนะกรรมทษสมอดมณงไทยเพื่องมณงไทย สวตเชวรแลนด

วารสารเพื่อชาวไทยในสวีตเซอร์แลนด์ ปีที่ 17

รวงข้าว

RUANG KHAO

ธันวาคม 2558 / December 2015

เรียงความชนะเลิศ
"พ่อของฉัน"

จะแต่ง หรือไม่แต่ง

Scammer มีอาชีพเก่า
แต่เหยื่อรายใหม่

สถานการณ์แรงงานในสวีตฯ

ภาพจากเด็กๆ ผู้เข้าร่วมประกวด การวาดภาพ เนื่องในวันพ่อแห่งชาติ

ผลการประกวดภาพ "พ่อของฉัน" เนื่องในวันพ่อแห่งชาติ

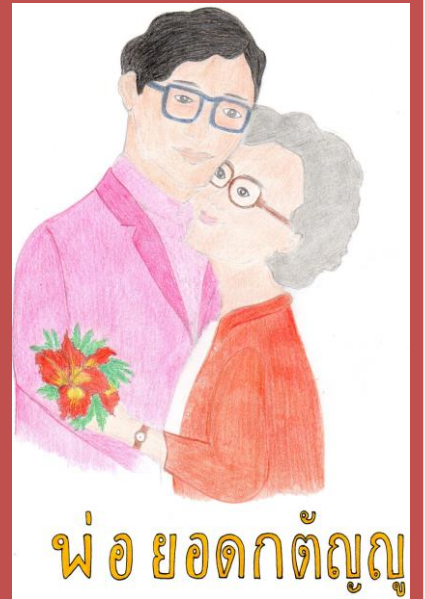
รางวัลที่ 1

เด็กหญิงสิรินดา ดาชาล อายุ 10 ปี

รางวัลพิเศษ

นางสาว เมลิซงด์ รวงบัว- เรอบิเย
อายุ 22 ปี

รางวัลที่ 2

เด็กหญิง วรุณทัย ลิขำ ไพพอร์ อายุ 10 ปี

♡ พ่อของหนู ♡

พ่อของหนูหล่อและน่ารัก

พ่อของหนูทำงานหาเงินมาให้เรา

พ่อของหนูทำอาหารและทำขนมเก่ง

พ่อของหนูช่วยหนูเรื่องบ้าน

พ่อของหนูดีใจที่เรามาเรียน

พ่อของหนูเป็นพ่อของหนู ♡

หนูรักพ่อ ♡ ♡ ♡

อรุณทัย ลิขำ ไพพอร์ 10 ขวบ ♡

รางวัลที่ 3

เด็กหญิงวาริยา วนิพี อายุ 11 ปี
จากโรงเรียนช่างน้อย

วันที่ 6 กันยายน 2015

งานวันสังสรรค์ครอบครัวไทย ครั้งที่ 10

และการแสดงทอผ้าทาจิต แต่ท่านเอกอัครราชทูต นายเฉลิมพล ทันจิตต์ในโอกาสเกษียณราชการ
ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Kirchlindach

รวงข้าว

ปีที่ 17 ฉบับเดือน ธันวาคม 2558/2015

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

Verein Thai Frauen für Thai Frauen

Postfach 11, 3038 Kirchlintach

Tel. +41 79 649 34 32

PC-Konto: 87- 677365 -7

IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

<http://www.thaifrauenverein.ch>

E-Mail: vorstand@thaifrauenverein.ch

เฟสบุ๊ค สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย:

<http://www.facebook.com/thaifrauen.swiss>

คณะกรรมการสมาคมฯ

ประธาน : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

รองประธาน : กุวลยา รีเดอร์

เหรัญญิก : อรัญญา อุดรี

ทะเบียน : พรพรรณ เวงเงอร์

ประชาสัมพันธ์ : กัลยา ฟิงค์

เลขานุการ : ญาณพัช ดินเน่

บรรณาธิการ : กุหลาบ ไทโรโพธิ์

เว็บมาสเตอร์ : Dr. Hans Rieder

ที่ปรึกษา : สมบัติ มากลั่น –เรอบีเย ศักดา บัวลอย

เดียนจิตต์ เยอร์ก

บรรณาธิการและฝ่ายศิลป์ : กุหลาบ ไทโรโพธิ์

กองบรรณาธิการ : กุวลยา รีเดอร์ อรัญญา อุดรี

พิสูจน์อักษร : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

นักเขียน : ก. ไครคำ นกฮูก พี่หญิงไทย ต้นกล้า ลำดวน ศักดา

มนุษย์ป้ามหาใจดี โยทะกา มาตามโรสมูรี

พระพิทยา สุานิสสโร

นักแปล : ชนิกา เกียรตินันท์ มาร์แชลล์

ขอบคุณภาพวาดจากเด็กๆ จัดทำปกโดยคุณอัญชัญ เฮียลิ่ง

ภาพประกอบในเล่มจากกูเกิ้ล

สารบัญ

เรื่องจากเมืองไทย

เรียงความชนะเลิศ "พ่อของฉัน".....6

จากคุณลูก..ถึงคุณพ่อ.....10

กฎหมายน่ารู้

จะแต่ง หรือไม่แต่ง.....12

การจัดการหลังความตาย.....16

สสรมมาเล่า

Scammer มิฉะชีพเก่า แต่เหยื่อรายใหม่.....18

กัญชา...พาซ้ำชอก.....20

เมื่อมนุษย์ป่า(ไทย) กลับมานั่งเรียนในสวิตฯ.....22

สุขภาพกาย ใจ

เห็นความจริง ในวันที่ไม่มีพ่อ.....24

สาระน่ารู้

สถานการณ์แรงงานในสวิตฯ.....15

ภาพยนตร์แนะนำ.....25

มารยาททั่วไป ในสังคมออนไลน์.....28

หญิงไทย

บทบรรณาธิการ.....4

สารจากประธาน.....5

ถามมา ตอบไป.....26

เข้าใจไหม.....27

ปฏิทินกิจกรรม ไบสมัครสมาชิก.....29

วีซ่า สำหรับชาวต่างชาติเดินทางไปเมืองไทย.....30

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านที่รัก

รวงข้าวฉบับ “วันพ่อแห่งชาติ” 5 ธันวาคม ปีนี้ เราได้จัดให้มีกิจกรรมการประกวด การเขียนเรียงความ และวาดรูป ในหัวข้อ “พ่อของฉัน” ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากสมาชิก และบุตรหลานตัวน้อยๆ ส่งผลงานเข้ามาร่วมสนุกกัน ทำให้ ป๊าๆ ชาวหญิงไทย เป็นปลื้มไปตามๆ กัน เราได้ อาจารย์ สุรรัตน์ ณิชาพัฒน์ อาจารย์หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มาเป็นผู้ตัดสินการเขียนเรียงความ และผู้ตัดสินวาดภาพ คือ คุณอัญชัญ เสียร์ลิ่ง

(ครูต้อม) ครูสอนวาดภาพ และอีกหลายบทบาทหน้าที่ จากเครือข่ายคนไทยในต่างแดน ประเทศเยอรมนี(NTO) ขอขอบคุณอาจารย์ ทั้งสองท่าน มา ณ ที่นี้ และที่สำคัญ ขอขอบคุณนักเขียนทุกท่าน ที่ส่งผลงานเข้าประกวด และนักวาดภาพตัวน้อยๆ ในวันนี้ ที่อาจจะเป็นจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่ในวันข้างหน้า ก็เป็นไปได้ ใครจะไปรู้ ติดตามงานของพวกเขา ได้ตั้งแต่หน้าปกค่ะ

โดยส่วนตัวเห็นว่า การสอนลูกเรื่องวันพ่อ เป็นการปลูกฝังให้เด็กเป็นคนดี มีคุณธรรมและมีความกตัญญูต่อบุคคลที่มีพระคุณ สำหรับพวกเราชาวไทย นั่นคือ พระมหากษัตริย์ไทย ผู้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณนานัปการต่อประชาชนชาวไทย และพ่อผู้ให้กำเนิด ซึ่งเลี้ยงดูเรามา แล้วใครหนอ จะเป็นผู้สอนเด็กๆ เหล่านี้ ได้ดีที่สุด ถ้าไม่ใช่คุณพ่อ คุณแม่ชาวไทยทั้งหลาย เราจึงสอบถามไปยังคุณแม่สาวไทย สมาชิกของสมาคมหญิงไทยฯ ให้ช่วยสอบถาม คุณลูก ลูกครึ่งไทยทั้งหลาย ว่ารู้จักวันพ่อกันมากน้อยแค่ไหน ติดตามความน่ารักของเด็กๆ ได้จากเรื่อง “จากคุณลูก ถึงคุณพ่อ” ค่ะ

คอลัมน์กฎหมายน่ารู้ ฉบับนี้เหมาะสำหรับผู้ที่กำลังคิดว่า จะแต่งหรือไม่แต่งดี เรามีข้อเปรียบเทียบให้เห็น ช่วยในการตัดสินใจ ถึงแม้การตัดสินใจนั้น จะไม่ใช่มาจากเราคนเดียวก็ตาม และการจากตายของคนอันเป็นที่รัก เป็นสิ่งที่ไม่มีความต้องการ แต่เมื่อเกิดขึ้น เราจึงควรได้รู้ถึงสิทธิ และหน้าที่ ที่เราพึงมี พึงได้ รวมทั้งการจัดการกับสิ่งต่างๆ ได้

คอลัมน์สรรหามาเล่า ด้วยความที่พวกเรา มีการใช้สื่อออนไลน์กันมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆ จึงมีเรื่องราวการเตือนภัยจากการใช้สื่อนี้ มาฝาก รวมทั้งมารยาทที่น่าสนใจใคร่รู้ เพราะตอนนี้ใครๆ ก็ใช้เฟส(บุค)กันทั้งนั้น และเรื่องเล่าจากนักเขียนหน้าใหม่ มหาบัณฑิต หมดๆ จากรั้วมหาวิทยาลัยในสวีเดน เชิญติดตามเรื่องราวการเรียนเมื่ออยู่ในวัยที่เป็นป่า ลีลาการเขียนเป็นอย่างไร คงต้องไปอ่านกันดูนะค่ะ นอกจากนี้ยังมีมีสาระน่ารู้มากมายในเล่มค่ะ

และท้ายสุดนี้ ขอเชิญชวนให้สมาชิกทุกท่าน ลองย้อนมองหาประสบการณ์ดีๆ กับสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ที่ควรค่าแก่การฉลอง สำหรับการส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ ที่จะถึงนี้ค่ะ

กุหลาบ ไพรโพธิ์

(saipopoo@gmx.ch ส่งเรื่องราว คำติชม กันมาได้ค่ะ)

สารจากประธาน

สวัสดีค่ะเพื่อนชาวไทยทุกคน

ได้มาพบกันอีกครั้งในวงข่าวฉบับเดือนธันวาคม 2558 นี้ ผ่านทางลายลักษณ์อักษรของวารสารนี้ บางคนก็ได้คุยกันทางอีเมลล์ หรือเฟสบุค บางคนก็ได้ยินเสียงมาตามสาย กับหลายคน เราได้เจอหน้า เจอตากันบ้างในกิจกรรมต่างๆ แต่ทั้งหลายทั้งมวล ก็เพื่อแบ่งปันความสุขให้แกกัน รวมถึง แบ่งปันประสบการณ์ ที่เน้นด้านการใช้ชีวิตในแดนไกล การเป็นอยู่อย่างมีสุข เริ่มต้นที่ตัวเอง เมื่อตนเองมีความสุข แล้วจะมีวิธีการอย่างไร จึงสามารถแบ่งปันให้คนข้างเคียงในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นสามี ภรรยา และลูก รวมถึงการเผื่อแผ่ไปถึงเพื่อน ถึงชุมชนรอบข้างได้

ถ้าอยากให้ แต่ไม่มีจะให้ จะเป็นไปได้อย่างไร อยากให้น้ำ แต่ไม่มีน้ำ อยากให้ความสุข แต่ไม่มีความสุข อยากให้เมตตา แต่ไม่มีเมตตา เหลืออื่นใด เรียนรู้ที่จะให้ตัวเองก่อน แล้วจะมหัศจรรย์ว่า คนรอบข้าง สามารถรับรู้และเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน แม้วิชาความรู้ ทั้งวิชาชีพและทั่วไป ที่จะใช้ในการปรับตัว เพื่ออยู่อย่างมีความสุข ในต่างบ้านต่างเมือง เมื่อเราช่วยตัวเองให้มีความเข้มแข็งในทุกกิจที่ควรทำได้แล้ว จึงจะสามารถช่วยผู้อื่นได้ อย่าทำถอย ในการเริ่มต้นที่จะสร้างฐานตนเองให้เข้มแข็ง ช่วยตนเองได้ จงเชื่อมั่นในตัวเองว่าเราทำได้ สงก่าลังใจมาให้ทุกคนที่กำลังก้าวเดินตามครรลองของชีวิตนี้

ในโอกาสใกล้จะถึงวันขึ้นปีใหม่ ขอคุณพระรัตนตรัยปกป้องคุ้มครองเพื่อนๆทุกคน และอำนวยพร ให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา โดยทุกประการ

 19/12/58

วันพ่อแห่งชาติ

วันที่ 5 ธันวาคม ของทุกปี เป็นอีกวัน ที่ชาวไทยให้ความสำคัญ เพราะเป็นวันพ่อแห่งชาติ เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของในหลวงของปวงชนชาวไทย ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2523 โดยคุณหญิงเนื้อทิพย์ เสมรสุต นายกสมาคมผู้อาสาสมัครและช่วยการศึกษาเป็นผู้ริเริ่ม

วัตถุประสงค์ของการจัดวันพ่อแห่งชาติ
ที่คณะผู้ริเริ่มกำหนด คือ

1. เพื่อเทิดทูนพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
2. เพื่อเทิดทูนพระคุณของพ่อ และยกย่องบทบาทของพ่อที่มีต่อครอบครัวและสังคม
3. เพื่อให้ลูกได้แสดงความกตัญญูต่อพ่อ
4. เพื่อให้ผู้เป็นพ่อสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

ปีนี้ชาวหญิงไทยได้เชิญชวนให้สมาชิก และผู้สนใจส่งเรียงความเข้าประกวด เพราะการเขียน เป็นหนทางหนึ่งในการสื่อสาร ให้เราตระหนักและระลึกถึงความดี และความรักของพ่อที่มีต่อเรา และต่อไปนี่คือเรียงความที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ และรองชนะเลิศ

เรียงความวันพ่อ รางวัลชนะเลิศ เรื่อง “พ่อของฉัน”

โดย เพ็ญศิริรัตน์ สีสม ไมสินันท์

หากประเมินค่าของพ่อแม่จากกระแสของโลก จะเห็นว่าพ่อแม่สมัยนี้ต้องทุ่มเทเรี่ยวแรงเกือบทั้งชีวิต เพื่อที่จะเลี้ยงลูกให้เติบโต เอาใจใส่ดูแล ขวนขวายหาสิ่งที่ดีให้แก่ลูก ทั้งที่บางเรื่องเป็นเรื่องที่หาประโยชน์ไม่ได้ ต่างกับพ่อแม่สมัยก่อนที่มีแนวทางการสอนลูกด้วยวิธีอีกแบบหนึ่ง คือให้การศึกษา สอนให้รู้จักวิธีทำงาน หาอาหาร และรักษาตัวให้รอดพ้นจากอันตรายต่างๆ เช่นเดียวกับพ่อของฉัน

พ่อได้จากฉันไปแล้วกว่า 22 ปี ถ้าพ่อยังมีชีวิตอยู่ ตอนนี้อายุได้ 98 ปี ตลอดชีวิตพ่อทำบุญ ทำทาน มิได้ขาด พ่อเกิดเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2460 ที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุตรชายคนที่ 3 ของครอบครัวชาวนา อายุได้ไม่ถึง 20 ปี พ่อก็บวชเป็นสามเณรที่บ้านเกิด และเดินทางไปจังหวัดมหาสารคาม เพื่อเล่าเรียน และบวชเป็นพระในเวลาต่อมา เรียนจบได้เปรียญ ขณะที่ยังพ่อจำพรรษาอยู่ที่บ้านเขาวัวไร่

อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม บ้านเกิดของศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณกรรม ศาสตราจารย์แสง จันทรัมย์ (นามปากกาธรรมโฆษะ ผู้ประพันธ์ เรื่อง พระเวรตะและนางลีลาวดี นิทานธรรมอันโด่งดัง และท่านยังเป็นพี่น้องกับแม่ของฉันด้วย) ในตอนนั้นพ่อเป็นครูของพระและฆราวาส และพ่อยังเป็นพระนักเทศน์ มีชื่อเสียงโด่งดังในแถบจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และอิสานใต้ มีลูกศิษย์มากมาย

เพราะพ่อเป็นพระนักเทศน์และรับกิจนิมนต์ไปแทบทุกจังหวัดในภาคอีสาน จึงได้พบกับแม่ และคงจะเป็นด้วยบุญเพสันนิวาสกัน เมื่อพ่อลาสิกขาบทก็ได้แต่งงานกับแม่ เล่ากันว่าเพราะพ่อมีลูกศิษย์มากมาย และแม่ก็เป็นลูกหลานของผู้มีอันจะกิน งานแต่งงานจึงใหญ่โตมาก มีการแห่ช้าง แห่ม้าด้วย พ่อแม่ของฉันมีบุตรธิดารวมทั้งสิ้น 8 คน

หลังจากแต่งงาน พ่อได้พาแม่ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ มาทำอาชีพเกษตรกรรมและค้าขายของป่า ในเวลานั้นพ่อเองก็ได้จับจองที่ดินไว้เป็นจำนวนมาก พ่อทำงานหนักและเป็นคนที่มีความเป็นผู้นำ ยุติธรรม พ่อส่งลูกๆ เรียนหนังสือหมดทุกคน ในสมัยนั้นที่บ้านไม่มีโรงเรียน พี่ๆ ต้องไปเรียนที่ในเมือง ลูกชายไปเรียนโรงเรียนใกล้วัด และใช้วัดเป็นที่อาศัย ปิดภาคเรียนจึงจะได้กลับบ้าน มาช่วยพ่อแม่ ทำนา ทำไร่ ส่วนฉันเป็นผู้หญิงคนเดียวในบ้าน พอเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พ่อก็ส่งฉันไปอยู่กับลุง พี่ชายของแม่ที่ต่างเมือง 3 ปีไม่เคยได้กลับบ้าน มีแม่ไปเยี่ยมบ้าง เอาข้าว และอาหาร รวมทั้งเงินไปส่งให้บ้าง ตอนเป็นเด็กจำได้ว่า อยู่ชั้นประถมปีที่ 3 พ่อสอนให้หุงข้าว เวลาไม่สบาย พ่อจะอุ้มขี่หลังม้าไปนอนมัย เพราะแม่มีน้องเล็กๆ และมีงานมาก หรือไม่ อาจเป็นเพราะฉันเป็นลูกสาวคนเดียว พ่อจึงเอาใจใส่มากกว่าคนอื่น

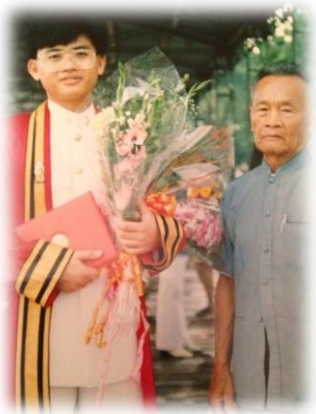
ฤดูเก็บเกี่ยวพ่อจะไปส่งสินค้ากับรถ 6 ล้อ และกลับมาด้วยเงินมากมาย เอามาจ่ายลูกน้อง และอื่นๆ

ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นค่าเล่าเรียนของลูกๆ ชาวบ้านพูดว่าพ่อแม่เป็นคนโง่ ทำไมให้ลูกเรียนหมด จ้างคนอื่นทำงาน มีสมบัติไร่นามากมาย ทำไมจึงไม่ให้ลูกทำ พ่อบอกว่าสมบัตินั้นหมดสิ้นไปได้ แต่การให้การศึกษา นั้นไม่มีวันหมด พ่อไม่เคยหยุดทำงาน และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับการเกษตร เป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรด้วยกัน แบ่งแม่กระทั่งที่ทำกิน และให้ถือครองกรรมสิทธิ์ พ่อเคยขายที่ยกแปลง ครั้งละ 50-100 ไร่ เพื่อเป็นเงินค่าเล่าเรียน ค่ากินอยู่ของลูกๆ เวลาที่พ่อหาเงินไม่ทัน พ่อส่งพวกเราทุกคน ไปเรียนที่กรุงเทพฯ เช้าบ้าน และซื้อให้อยู่ในเวลาต่อมา พ่อยอมเหนื่อยเพื่อให้ลูกได้เรียนและมีอนาคตที่ดี

ครั้งหนึ่งพ่อเคยได้รับเสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสที่พระองค์เสด็จฯ ยังจังหวัดบุรีรัมย์ และเมื่อปีพ.ศ. 2514 ลูกชายคนโตของพ่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรีที่สวนอัมพร พ่อกับแม่ได้มีโอกาสรับเสด็จฯ และชื่นชมพระบารมีอย่างใกล้ชิดเพราะขณะนั้นมีนักเรียนน้อยมาก ครั้งที่สองลูกชายคนที่ 6 เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรบัณฑิตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และครั้งสุดท้ายน้องชายคนเล็กจบจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ่อได้มีโอกาสชื่นชมพระบารมีของพระองค์เป็นครั้งที่ 3

พ่อบอกว่าพ่อแล้ว ชีวิตของพ่อซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของชาติ เป็นสมาชิกในโครงการพระราชดำริ (สวนป่าพืชพรรณสมุนไพร) การทำดี และมีศีลของพ่อได้ส่งผลถึงลูกหลานแล้ว สุดท้ายแต่ใครจะถือปฏิบัติได้มากน้อย ในความรู้สึกของฉัน พ่อเป็นคนดี เอื้อเฟื้อ จนวาระสุดท้าย แม้พ่อจะไม่ได้เป็นโรคภัย แต่การที่ตรากตรำทำงานหนัก และวัยชรา พ่อล้มและเส้นเลือดในสมองแตก พ่อป่วยได้ 5 เดือน กับ 10 วัน และจากพวกเราไปเมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2537

พวกเราทุกคนจะไม่ลืมคำสอนสั่งของพ่อ ฉันจะดูแลน้องๆ หลานๆ จะทำความดี แม้จะไม่ได้เท่าที่พ่อทำก็ตาม เพราะพ่อคือคนสำคัญของลูก คือแสงสว่างส่องทางให้ลูกเดิน คือปฎิมากร ผู้สละเสลาชีวิตลูกให้จงงาม ลูกช่างโชคเต็มมหาศาล เกิดชาติใดก็ขอให้ฉันได้เกิดเป็นลูกพ่อตลอดไป

จากลูกสาวคนเดียวของพ่อ

เรียงความวันพ่อ รางวัลรองชนะเลิศ

เรื่อง “พ่อของฉัน”

โดย นุบผา โสมเขียว คาซาล

นิยามของพ่อสำหรับฉัน “พ่อของฉันเป็นคนพูดน้อย ร่างกายสูงใหญ่และแข็งแรง ชยัน ร้องเพลงเก่ง ทำอาหารเก่ง รักครอบครัว และเป็นครูคนแรกของฉัน หรือเรียกว่าเป็นต้นแบบของฉันในทุกเรื่อง”

ฉันเกิดมาในครอบครัวฐานะปานกลาง ครอบครัวเรามีอาชีพเกษตรกรรม ครอบครัวเรามีกันอยู่ 6 คน มีพ่อแม่ พี่สาว 2 คน พี่ชาย 1 คน และฉันเป็นลูกคนสุดท้อง เท่าที่จำความได้ ฉันไม่ค่อยได้ออกไปทำงานนอกบ้านสักเท่าไร นอกจากไปพรวนดินต้นข้าวโพดและพริก ในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ พ่อแม่จะให้ฉันรับผิดชอบงานบ้านเสียเป็นส่วนใหญ่ เช่น ก่อนไปโรงเรียนตอนเช้าต้องปิดกวาดดูบ้าน และตอนเย็นเมื่อกลับมาจากโรงเรียนจะต้องทำอาหารเย็นไว้รอทุกคนในบ้าน ตักน้ำใส่โถงให้เต็ม และหลังจากนั้นก็ทำการบ้าน ฉันเป็นคนเดียวในครอบครัวที่ได้เรียนสูงกว่าพี่ ๆ และก็เป็นลูกคนเดียวที่เดินทางมาอยู่ไกลครอบครัว พ่อของฉันคนนี้เป็นได้ทุกอย่างเพื่อลูก ถึงพ่อจะเคยเป็นผู้ชายที่ร่างใหญ่กำยำ เจ็บขมและพูดน้อย แต่พอเวลาพ่อก็มีเวลาให้แก่อลูก ๆ พ่อจะเปลี่ยนไปเป็นคนละคน คือ ร้องเพลงให้ลูกฟัง เป็นช่างม้าวิ่งควายให้ลูกขี่หลังเล่น เล่นิทานให้ลูก ๆ ฟังก่อนนอน ฉันชอบมากที่ ตอนเด็ก ๆ พ่อจะให้พวกเราสี่คนมานั่งล้อมวงกัน แล้วฟังพ่อเล่านิทานก่อนนอน พร้อมกับคติสอนใจและมีคำถามให้พวกเราตอบ ใครตอบได้พ่อก็รางวัลให้ด้วย บางวันพ่อไปทำงานได้เงินมาจากการเป็นช่างรับเหมาก่อสร้างบ้าน พ่อจะซื้อขนมปังว่าเป็นปีมาฝากพวกเราทุกคน บางวันพ่อจะปั่นจักรยานพาพวกเราไปเที่ยวในที่ที่ลูกอยากจะไป เช่น บ้านพาพวกเราไปดูงานวัดประจำปี จักรยานคันนี้ของพ่อสามารถพา

พวกเราทั้งสี่คนไปเที่ยวได้สบาย เพราะข้างหลังพ่อนั่งได้สามคน ส่วนฉันนั่งเล็กนั่งตรงด้านหน้าของพ่อ และปัจจุบันเจ้าจักรยานคันนี้ก็ก็ยังอยู่

พ่อเป็นฮีโร่ในดวงใจของฉันเพราะพ่อเก่งเกือบทุกเรื่อง พ่อร้องเพลงได้ไพเราะมาก เพราะครอบครัวของพ่อเป็นศิลปินเกือบทั้งบ้าน พ่อทำกับข้าวได้อร่อยมาก ครั้งแรกที่พ่อสอนให้ฉันทำกับข้าวคือ แกงจืดปลาชุก

พ่อรักแม่และครอบครัวมาก ฉันจำได้ว่าตอนนั้นฉันอายุประมาณ 5 ขวบ แม่ป่วยต้องไปนอนโรงพยาบาลในจังหวัด ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านเราพอสมควร และพ่อต้องไปนอนเฝ้าแม่ที่โรงพยาบาลด้วย ฉันและพี่ ๆ ต้องไปอยู่กับตาและยายและน้า ๆ พ่อจะต้องเดินทางไปกลับเพื่อกลับมาดูแลพวกเราและไปดูแลแม่เป็นเดือน ๆ โดยไม่เคยบอกรับว่าเหนื่อยให้พวกเราได้ยินเลยแม้แต่คำเดียว

ตอนเด็ก ๆ ฉันเป็นเด็กที่สุขภาพไม่ค่อยดีสักเท่าไรและเป็นโรคภูมิแพ้ด้วย เวลาอากาศเย็น ๆ จะเป็นลมพิษ พ่อจะต้องไปหาใบส้มป่อยมาต้มให้อาบ และทุกปีฉันจะมีการไอเรื้อรังซึ่งกินเวลานาน 3 เดือนเลยทีเดียว พ่อจะเป็นคนพาฉันไปหาหมอตลอด และครั้งหนึ่งฉันเคยถูกสุนัขที่เป็นบ้ากัด พ่อพ่อทราบข่าวก็ตามไปจัดการเจ้าสุนัขบ้าตัวนั้นและนำส่งอนามัยของตำบล การที่ฉันโดนสุนัขบ้ากัด ทำให้ต้องเดินทางไปฉีดวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้า ทุกวันหลังเลิกเรียนนาน

17 วัน แต่ครั้งต้องใช้เวลาเดินทางประมาณ 40 นาทีจากโรงเรียนไปอนามัยของตำบล พ่อก็จะขี่จักรยานพาฉันไปทุกวัน มาวันหนึ่งพ่อติดธุระไม่สามารถพาฉันไปได้ พ่อบอกให้ฉันนั่งรถประจำทางไป แต่พ่อขาถลันรถหมด ฉันต้องเดินกลับบ้านเป็นระยะทางถึง 10 กิโลเมตร ฉันไม่สามารถติดต่อใครได้ นอกจากเดินให้ถึงบ้านให้เร็วที่สุด เพราะเวลานั้นก็จวนจะพลบค่ำแล้วท้องฟ้าก็เริ่มจะมีด ด้วยความเป็นห่วงของพ่อและสงสัยว่าทำไมฉันยังไม่ถึงบ้าน พ่อจึงปั่นจักรยานมาตามหา ฉันจำความรู้สึกครั้งนั้นได้ดีไม่เคยลืม ฉันไขว่คว้าพ่อและร้องไห้เต็มที่ที่พ่อมารับ เพราะตัวเองไม่ทราบว่าจะต้องเดินอีกนานเท่าไรว่าจะถึงบ้าน ทั้งเหนื่อย ทั้งหิวและกระหายน้ำ แต่ก็ไม่สามารถจะไปแวะพักที่ไหนได้เพราะระหว่างทางเดินมีแต่ท้องนา

พ่อขายวัวเพื่อนำเงินไปซื้อโทรทัศน์มาให้พวกเรา พ่อแม่กลับมาจากทำบุญ แม่ก็จะบ่นพ่อว่าโทรทัศน์เป็นของฟุ่มเฟือย ซื้อมาทำไม พ่อก็บอกว่าสงสารลูกที่จะต้องพากันไปดูโทรทัศน์ที่บ้านตายาย ดูบ้านเราดีกว่า เราจะได้เห็นและดูไปกับลูกด้วย

**“ใครหนอรักเราเท่าชีวิต
ใครหนอใครกันให้เราซื้อ
ใครหนอชักชวนดูหนังสีจอ
รู้แล้วละก็อย่ามัวรังรอตแทนบุญคุณ”**

ลูกนี้รักพ่อดังดวงใจ
จะหาใครเทียบเท่าพ่อนี้ได้
รักมากมายเกินที่จะเขียนบรรยาย
ตราบชั่วฟ้าดินสลายก็ไม่คลายรักพ่อ
รักพ่อนะ รักมากมาย รักล้นใจ
รักทุกวัน ไม่ใช่แค่วันพ่อเท่านั้น

จากลูกของพ่อ

จากคุณลูก...ถึงคุณพ่อ...

โดยลำดวน

เรื่องนี้เกิดจากความอยากรู้ ของลำดวนเองว่าที่นี่เขามีวันพ่อกันไหม ถามคนข้างๆ ก็บอกว่ามี แต่ไม่รู้วันไหน และคนที่นั่นเขาก็ไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าวันแม่.. อ้าว.. อย่างนี้พ่อก็น้อยใจแฮะสิ ลำดวนจึงฝากให้คุณแม่สาวไทย ช่วยถามคุณลูกๆ บางคนลำดวนก็ถามเอง ไปดูกันค่ะ ว่าเด็กๆ เขาคิดอย่างไรกับคุณพ่อของเขา งานนี้คุณพ่อจะไม่ต้องน้อยใจ และหัวใจได้พองโตค่ะ...

จากคุณลูก... **ลาติน่า เรเนีย มุลเลอร์** อายุ 9 ขวบ

ถึงคุณพ่อ.. **อาเดรียน คาร์ล มุลเลอร์** อายุ 51 ปี จาก Zizers รัฐ Graubünden
คุณพ่อในความคิดของลาติน่า คือ คนที่สำคัญที่สุด คนที่ทำงานหนักให้ทุกคนในบ้าน พ่อตื่นเช้าทุกวัน บางวันก็เจอพ่อตอนเช้าบางวันก็ไม่เจอเพราะพ่อกำลังทำงาน พ่อทำงานโรงแรมกลับดึกแทบทุกวัน นานๆ จะกลับบ้านเร็วสักครั้งนึง พ่อช่วยแม่ทำงานบ้าน ช่วยล้างจาน ดูดฝุ่นและทำสวน บางครั้งแม่ไม่อยู่บ้าน พ่อก็จะทำกับข้าวให้หนูกับพี่ชายสองคน วันอาทิตย์ถ้าพ่อไม่ไปทำงานหนูจะไปว่ายน้ำตอนเช้าๆ กับพ่อเป็นประจำ เสริจแล้วก็แวะซื้อขนมปังและครัวซองท์ กลับบ้านมากินอาหารเข้ากัน **หนูรักพ่อที่สุด** หนูจะไม่ดื้อ หนูจะตั้งใจเรียน จะช่วยพ่อประหยัดเงิน โตขึ้นหนูทำงานได้ จะให้เงินพ่อใช้ค่ะ

จากคุณลูก... **ดิเอโก โซแลนด์** อายุ 5 ปี

ถึงคุณพ่อ.. **โรเจอร์ โซแลนด์** จาก Olten รัฐ Solothurn
เมื่อถามเด็ก 5 ขวบว่า พ่อคือใคร เขาชี้ไปที่พ่อ ไม่พูดอะไรต่อ เมื่อถามว่าพ่อทำอะไรในครอบครัว เขาบอกว่าพ่อคือทุกอย่าง พ่อสำคัญกับเขาเพราะพ่อเล่นด้วย จะตอบแทนพระคุณพ่อ โดยจะเล่นกับพ่อครับ...

จากคุณลูก **Aline Zufferey (น้องอาลีน)** อายุ 5 ปี

ถึงคุณพ่อ **Michael Zufferey** จากเมือง Bedano รัฐ Ticino

น้องอาลีน บอกว่า รู้จักวันพ่อค่ะ แต่บอกไม่ได้ว่าวันที่เท่าไร รู้จักในหลวง เพราะที่ห้องนอนของพ่อแม่มีรูปในหลวงค่ะ พ่อในความคิดของอาลีน คือคนที่สอนทำการบ้าน ซื้อขนมและของเล่นให้ และจะตอบแทนพระคุณพ่อ โดยต้องเป็นเด็กดีไม่ทะเลาะกัน ไม่พูดคำหยาบคาย เชื่อฟังคำสอนของพ่อค่ะ

จากคุณลูก.. **โยนัส ยูระนัน ชะมิต** อายุ 11 ปี

ถึงคุณพ่อ... **เยิร์ก ชะมิต** อายุ 45 ปี จากเมือง Burgistein รัฐเบิร์น

แม่บอกทุกปีว่า วันที่ 5 ธันวาคม เป็นวันเกิดพระเจ้าแผ่นดิน และก็เป็นวันพ่อของไทย และแม่ก็บอกทุกครั้งว่า สำหรับพวกเราทุกวัน คือ **วันพ่อ** การจะทำอะไรเพื่อพ่อ ทำได้ทุกวันไม่ใช่เฉพาะวันพ่อเท่านั้นครับ

จากคุณลูก... **สิรินดา คาชาล** อายุ 10 ขวบ ถึงคุณพ่อ... **ฮันส์เยอร์ก คาชาล** จากเมือง Chur รัฐ Graubünden

น้องสิรินดาบอกว่าคุณพ่อ คือคนที่พิเศษ และสำคัญมากๆ สำหรับหนู พ่อหาเงินมาให้หนูและแม่ ไว้ซื้อของกินของใช้ และพ่อเป็นครูของหนูด้วย เพราะพ่อสอนหนูทำการบ้าน สอนเล่นดนตรี พ่อไม่เคยจากหนูไปนอนค้างที่อื่น พ่อจะดูแลให้หนูแปรงฟันก่อนเข้านอน พาหนูเข้านอน และพ่อจะเล่านิทานให้หนูฟังก่อนนอน เวลาหนูไม่สบาย พ่อจะพาหนูไปหาหมอ ดูแลให้หนูกินยา แล้วพ่อก็พาหนูไปเรียนคาราเต้ พาหนูไปเที่ยวในวันหยุด ถ้าแม่ไม่อยู่บ้าน พ่อจะเป็นคนทำอาหารให้หนูกิน หนูจะตอบแทนพระคุณของพ่อ โดยจะเป็นเด็กดี ไม่ดื้อ ไม่ซน เชื่อฟังพ่อ และตั้งใจเรียน หนูรู้ว่า วันที่ 5 ธันวาคม เป็นวันเกิดของในหลวง และเป็นวันพ่อ เพราะแม่เป็นคนเล่าให้ฟัง แม่จะไปร่วมงานวันพ่อ ที่สถานทูตไทย ณ กรุงเบิร์นบ่อยๆ ที่บ้านหนูมีรูปในหลวงและครอบครัวติดไว้ด้วยคะ วันพ่อปีนี้ หนูจะทำการ์ดให้พ่อของหนู และจะทำอาหารให้พ่อกินคะ

จากคุณลูก... **เฮนรี คุณซ์** อายุ 14 ปีครึ่ง

ถึงคุณพ่อ... **โรเบิร์ต คุณซ์** อายุ 59 ปี จากเมือง Steffisburg รัฐเบิร์น

เฮนรี บอกว่า พ่อคือคนสำคัญที่ให้ชีวิตเรามา ปกป้องและดูแลครอบครัว พ่อให้เวลา ช่วยเหลือ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก พ่อสอนและฝึกเรา ในสิ่งที่เราไม่สามารถฝึกจากแม่ได้ และเมื่อเรามีปัญหา สามารถปรึกษาและพูดคุยกับพ่อได้ พ่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของผู้ชายด้วยกัน เฮนรีจะตอบแทนพระคุณพ่อโดยการเชื่อฟัง ไม่ก้าวร้าว ไม่ทำอะไรให้พ่อเสียใจ กล่าวคำขอโทษ เมื่อทำในสิ่งที่ผิด

สำหรับคนไทยแล้ว ในหลวงท่านเปรียบเสมือนพ่อของประชาชนคนไทย และนี่คือที่มาของวันพ่อ ซึ่งตรงกับวันเกิดของในหลวงท่าน ถึงแม้ผมจะเกิดในสวิตซ์ แต่ผมก็รู้จักในหลวง เพราะแม่ผมเล่าให้ผมฟัง และอ่านจากหนังสือ

จากคุณลูก.. **เชลิน่า สุนิดา ชไนเดอร์** อายุ 7 ปี

ถึงคุณพ่อจ๋า... **Stefan Schneider** อายุ 45 ปี จาก Münchenbuchsee รัฐเบิร์น

น้องเชลิน่า บอกว่าพ่อคือ คนสำคัญในชีวิตเหมือนแม่ พ่อทำงานหาเงินมาเลี้ยงเชลิน่าและแม่ พาไปเที่ยวที่ต่างๆ สอนการบ้าน ให้เชลิน่าขี่คอ อ่านหนังสือให้ฟัง ตอนนี้น้องเชลิน่าอ่านหนังสือได้แล้ว เชลิน่าก็อ่านหนังสือให้พ่อฟัง ตั้งแต่เชลิน่าจำความได้ แม่สอนให้รู้จักวันพ่อ ว่าเป็นวันเกิดในหลวงของคนไทย ที่บ้านมีรูปในหลวงแขวนไว้ และทุกปี เชลิน่า ทำการ์ดวันพ่อให้พ่อ และปีนี้ก็เช่นกันคะ

จะแต่งงานหรือไม่แต่งงาน

โดย ศักดา บัวลอย

เมื่อคนสองคน รักกัน ใช้ชีวิตร่วมกัน ดูใจกัน เมื่อถึงเวลาหนึ่ง คำถามอาจเกิดขึ้นว่า เราจะแต่งงานหรือไม่แต่งงานดี เราจะอยู่ด้วยกันไปแบบนี้ **ไม่ต้อง**จดทะเบียนสมรส หรือว่าเราควรจดทะเบียนสมรสให้เป็นเรื่องเป็นราวกันไปดี เป็นเรื่องที่ตัดสินใจกันยาก ไม่ใช่เล่นทีเดียว ใช่มั้ยครับ....

ผมเห็นว่า พวกเราชาวไทย ที่มาอยู่สวีเดนหลายคน เมื่อชีวิตคู่ที่ผ่านมา ไปด้วยกันไม่ได้อีกต่อไป แต่เรามีสิทธิที่จะอยู่ที่สวีเดน ได้อย่างภาคภูมิใจ ไม่ว่าจะแต่งงานหรือไม่แต่งงาน ดูแลตัวเองได้อย่างดี หรือได้สัญชาติสวีเดนแล้ว จึงไม่มีปัญหาในเรื่อง สิทธิพำนักร หลายคนพบรักใหม่ มาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน หลายคนอาจคิด ว่าควรแต่งงานหรือไม่แต่งงานดี กับคนใหม่นี้

ผมจึงขอนำเรื่องราว ที่น่าศึกษาเกี่ยวกับ สิทธิต่างๆตามกฎหมาย ถึงผลดีผลเสียระหว่างการจดทะเบียนสมรส เป็นคู่ครองที่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อไปจะเรียกว่า **คู่สมรส**) กับการอยู่ด้วยกันเฉยๆ (ต่อไปจะเรียกว่า **คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส**) ซึ่งผมคิดว่า ข้อมูลที่น่าบอกต่อกันนี้จะช่วยให้การตัดสินใจง่ายขึ้น ไปติดตามกันครับ...

1. กฎหมายระบุไว้ว่าอย่างไร ระหว่างการจดทะเบียนสมรส กับการอยู่ด้วยกันเฉยๆ

คู่สมรส

สิทธิของคู่สมรสตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า คู่สมรสมีหน้าที่ต้องดูแลกันและกัน รวมทั้งช่วยกันเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ในกรณีที่มีปัญหา คู่สมรสสามารถยื่นคำร้องขออำนาจศาล คู่ครองสิทธินี้ได้

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

ทุกวันนี้มีเป็นจำนวนมาก แต่ว่ายังไม่มีกฎหมายรองรับ ถ้าคู่ชีวิตไม่ทำสัญญาข้อตกลงเกี่ยวกับสิทธิต่างๆ กรณีที่เกิดความขัดแย้งฟ้องร้องกัน ศาลจะรับพิจารณาไปตามกฎหมาย ว่าด้วยคู่สัญญาบริษัทนิติบุคคล และถ้าเป็นเพียงความขัดแย้งส่วนตัว สามารถขอรับคำปรึกษาได้จากสำนักงานให้คำปรึกษาปัญหาครอบครัว

2. ในกรณีที่มีลูกด้วยกัน

คู่สมรส

ถ้าหากลูกเกิดมาระหว่างที่ยังจดทะเบียนสมรส สามียจะเป็นพ่อของเด็กโดยอัตโนมัติ ทั้งพ่อและแม่ จะมีอำนาจปกครองบุตรร่วมกัน หากกรณีที่คู่สมรสหย่าขาดจากกัน สิทธิอำนาจปกครองบุตรร่วมกันนี้ ก็ยังคงมีอยู่ ตามกฎหมายใหม่ที่บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2014 (พ.ศ. 2557)

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

พ่อของเด็กที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส จะต้องไปยื่นความประสงค์ขอรับรองบุตร ณ สำนักงานทะเบียนราษฎร เพื่อจะได้รับสิทธิการเป็นพ่อตามกฎหมาย และในขณะเดียวกันพ่อแม่ของเด็ก ก็สามารถแจ้งความจำนงค์ได้ว่าต้องการมีอำนาจปกครองบุตรร่วมกัน ถ้าไม่ยื่นแจ้งความจำนงค์พร้อมกันทีเดียวก็สามารถยื่นเรื่องขอสิทธินี้ได้ภายหลัง ณ สำนักงานพิทักษ์เด็กและเยาวชน

ในกรณีที่แม่ของเด็กปฏิเสธที่จะให้อีกฝ่ายมีอำนาจปกครองบุตรร่วมกัน ฝ่ายพ่อของเด็กสามารถยื่นแจ้งความจำนงค์ได้โดยลำพัง ต่อสำนักงานพิทักษ์เด็กและเยาวชน เพื่อขออนุมัติสิทธินี้ได้

3. เรื่องภาษีจะอย่างไร

คู่สมรส

คู่สมรสจะจ่ายภาษีร่วมกัน โดยคำนวณจากรายได้และทรัพย์สินของทั้งสองฝ่าย

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

จะแยกกันจ่ายภาษี

4. ใครจะมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสังคม สงเคราะห์และจำนวนเท่าไร

คู่สมรส

เนื่องจากคู่สมรสมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการขอเงินช่วยเหลือ จะคำนวณงบประมาณช่วยเหลือรวมกัน ซึ่งทางสำนักงานสังคมสงเคราะห์จะพิจารณาจากรายรับและรายจ่ายของคู่สมรสรวมกัน แล้วจึงทำการอนุมัติเงินช่วยเหลือครอบครัวต่อไป

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

ถึงแม้ว่าการอยู่ด้วยกันเป็นคู่ชีวิต โดยที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส และกฎหมายไม่ได้ระบุข้อบังคับไว้ว่า จะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติ การคำนวณอนุมัติเงินช่วยเหลือ จะพิจารณาจากรายรับและรายจ่ายของคู่ชีวิตรวมกัน ถ้าหากมีหลักฐานแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการครองคู่ชีวิตรูปแบบนี้นั้น มีความมั่นคงและดำเนินมาเป็นระยะเวลานาน

5. เรื่องของมรดก

คู่สมรส

กฎหมายระบุชัดเจนว่าจะได้รับความคุ้มครองถึงสิทธิในการรับมรดก ถ้าหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต ฝ่ายที่

ยังมีชีวิตอยู่ จะต้องแบ่งมรดกคนละครึ่ง กับทายาทของผู้ตาย ในกรณีที่ผู้ตายไม่มีบุตร คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่จะได้รับสิทธิในกองมรดกเพิ่มขึ้น คือ สามส่วนสี่(3/4)

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

จะ**ไม่ได้รับสิทธิ** ในการรับมรดก ถึงแม้ว่าจะอยู่ด้วยกันมานานกว่า 30 ปีก็ตาม แต่การที่จะให้คู่ชีวิตอีกฝ่ายได้รับมรดกนั้น จะต้องทำพินัยกรรม หรือสัญญารับมรดก โดยระบุความประสงค์ ให้สิทธิการรับมรดกแก่คู่ชีวิตที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงสิทธิส่วนแบ่งรับมรดกตามกฎหมายของบุตรและพ่อแม่ของเจ้าของมรดกด้วย

6. สิทธิรับเงินบำนาญแม่หม้าย จากกองทุนเงินสวัสดิการผู้สูงอายุ (เสาที่ 1)

คู่สมรส

ฝ่ายหญิง จะมีสิทธิรับเงินแม่หม้าย ถ้ามีบุตรร่วมกัน หรือ มีอายุ 45 ปีขึ้นไป และได้จดทะเบียนสมรสมาอย่างน้อย 5 ปี ส่วนพ่อหม้ายมีสิทธิได้รับเงินหม้ายเช่นเดียวกัน ถ้าหากมีบุตรร่วมกัน และบุตรอายุน้อยกว่า 18 ปี ณ ตอนเป็นหม้าย สำหรับผู้ที่หย่าขาดจากกันแล้ว กฎหมายยังให้สิทธิรับเงินหม้ายเป็นบางกรณี ถ้าหากบรรลุนิติภาวะตามที่กฎหมายระบุไว้

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

ไม่ได้สิทธิ รับเงินหม้ายจากกองทุนเงินสวัสดิการผู้สูงอายุ (เสาที่ 1) แต่ทั้งนี้ มีข้อดีและเป็นประโยชน์อยู่บ้าง คือ กรณีหลังจากที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว เพราะคู่สามีภรรยาที่จดทะเบียนสมรสจะถูกคำนวณเงินบำนาญแบบร่วมกัน นับรวมทั้งหมดของเงินบำนาญเกษียณอายุแล้วทั้งคู่จะได้รับ**เงินสูงสุดแค่ 3,525 สวิสฟรังก์ต่อคู่สมรส** แต่คู่ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสนั้น สามารถคาดหวังรับเงินบำนาญเกษียณจำนวนเต็มสูงสุดต่อคนได้ถึง **2,350 สวิสฟรังก์** และ

ถ้านับรวมกันสองฝ่ายจะได้รับจำนวนมากถึง 4,700
สวิสฟรังก์ทีเดียว

7. เงินบำนาญแม่หม้าย พ่อหม้าย จากกองทุนเงิน ประกันสำหรับผู้ประกอบอาชีพ (เสาที่ 2)

คู่สมรส

คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิที่จะได้รับเงินบำนาญนี้ ถ้า
มีบุตรยังอยู่ในความดูแล ร่วมกัน หรือว่ามีอายุมากกว่า
45 ปี และจดทะเบียนสมรสมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี
สำหรับผู้ที่ยหย่าขาดจากกัน มีสิทธิรับเงินหม้าย ได้เป็น
บางกรณี ถ้าหากบรรลุนิติภาวะตามกฎระเบียบที่ระบุไว้

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

กฎหมายไม่ได้ให้สิทธิแก่คู่ชีวิตฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่
มีข้อยกเว้นในการให้สิทธิรับเงินหม้าย ถ้าคู่ชีวิตนั้นอยู่
ด้วยกันมาอย่างน้อย 5 ปี ก่อนที่อีกฝ่ายเสียชีวิต หรือ
ฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่ จะต้องดูแลบุตรที่มีร่วมกันต่อไป

8. เงินสำหรับเด็กกำพร้า

ถ้าพ่อหรือแม่ของเด็กเสียชีวิต ไม่ว่าทั้งสองจะจดทะเบียนสมรสกันหรือไม่ เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และ
บุตรที่กำลังศึกษาจนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิที่
จะได้รับเงินสำหรับเด็กกำพร้าจากกองทุนเงินประกัน
สวัสดิการผู้สูงอายุ (เสาที่ 1) และจากกองทุนเงิน
ประกันสำหรับผู้ประกอบอาชีพ (เสาที่ 2)

9. จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าความสัมพันธ์นั้นจบลง

คู่สมรส

สามารถตกลงพร้อมใจแยกกันอยู่ได้ ในกรณีที่มีความ
ขัดแย้งกัน ทั้งคู่สามารถยื่นเรื่องต่อศาลคุ้มครองคู่
สมรส ศาลจะรับพิจารณาข้อตกลง ถึงการแบ่งแยกที่
อยู่อาศัยของทั้งสองฝ่าย ตลอดทั้งการให้ที่อยู่อาศัย
ของบุตรและค่าเลี้ยงดูต่างๆ หลังจากการแยกกันอยู่
ถ้าหากไม่สามารถกลับมาคืนดีกันได้ ทั้งสองฝ่าย
สามารถตกลงพร้อมใจกัน ขอยื่นเรื่องหย่าได้

ตลอดเวลา แต่ในกรณีที่อีกฝ่ายคัดค้านไม่ยอมหย่า อีก
ฝ่ายจะต้องรอรยะเวลาครบ 2 ปีของการแยกกันอยู่
จึงจะสามารถยื่นเรื่องฟ้องหย่าได้ ในกรณีที่หย่าขาด
จากกันแล้ว อีกฝ่ายมีสิทธิที่จะได้รับค่าเลี้ยงดู หลังจาก
การหย่าแล้ว ถ้ามีรายได้ไม่เพียงพอที่จะช่วยเหลือ
ตัวเองในการดำรงชีวิต (ทั้งนี้ศาลจะคำนึงถึงกำลัง
ความสามารถ และความเป็นไปได้ในการจ่ายค่าเลี้ยง
ดู ของฝ่ายที่จะต้องจ่ายด้วย เพื่อประกอบการตัดสินใจ) และในขณะเดียวกันศาลก็จะพิจารณาตัดสินแบ่ง
ทรัพย์สินของคู่สมรสและเงินฝากสะสมจากกองทุนเงิน
สวัสดิการผู้สูงอายุ ที่คู่สมรสได้ฝากสะสมไว้ระหว่างที่
จดทะเบียนสมรส ให้แต่ละฝ่ายต่อไป

คู่ชีวิตที่ไม่จดทะเบียนสมรส

กฎหมายไม่มีกฎระเบียบคุ้มครองไว้เลย ถึงแม้ว่าฝ่ายที่
ดูแลบุตรและทำงานบ้านมาตลอดระยะเวลาที่ครองคู่
อยู่ด้วยกัน ก็ไม่มีสิทธิเรียกร้องขอรับเงินค่าเลี้ยงดูใดๆ
จากอีกฝ่ายหนึ่งได้เลย รวมทั้งเงินฝากสะสมในบัญชี
หรือว่าเงินฝากในกองทุนเงินสวัสดิการต่างๆที่มีอยู่ ก็
จะไม่ได้เป็นส่วนแบ่งนี้...

อ่านแล้วเป็นอย่างไรกันบ้าง พอจะเห็นชัดเจน
ขึ้นไหมครับว่า จะแต่งหรือไม่แต่งดี....

ที่มา: ผู้เขียน Tinka Lazarevic (ต้นฉบับ
ภาษาเยอรมัน) 06. März 2015, นิตยสาร
Beobachter 5/2015

สถานการณ์ แรงงานในสวิตฯ

การสำรวจล่าสุดของ Talent Shortage Survey 2015 โดย Manpower (องค์กรใหญ่ 1 ใน 3 ของโลก ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล) พบว่า 41% ของนายจ้างในสวิตเซอร์แลนด์ ประสบปัญหาในการสรรหา “พนักงานให้ตรงกับงาน” เพื่อมาเติมเต็มตำแหน่งต่างๆในบริษัท ตัวเลขนี้เป็น 3% สูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลก ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ฝรั่งเศส 29% อิตาลี 28% ส่วนเยอรมัน แย่แย่กว่าโดยผลสำรวจอยู่ที่ 46%

การสำรวจ ทำโดยการสอบถาม นายจ้าง จำนวน 41,700 ราย ใน 80 ประเทศว่า “ท่านประสบความยากลำบากขนาดไหน ในการว่าจ้างพนักงาน เพราะผู้สมัครงานขาดทักษะและความชำนาญ” เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว (2014) และ “ตำแหน่งใดที่หาบุคลากรยากที่สุด”

ตำแหน่งที่หาบุคลากร ที่มีทักษะและความชำนาญเหมาะสมยาก ดังแสดงให้เห็นตามตาราง

10 ตำแหน่งงานที่ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญ

1. Skilled Trade
2. ผู้จัดการ/ผู้บริหาร (Management/Executive)
3. พนักงานตัวแทนขาย
4. พนักงานบัญชี และการเงิน
5. เลขา รีเซพชั่น พนักงานช่วยธุรการและสำนักงาน
6. วิศวกร
7. พนักงานฝ่ายกฎหมาย
8. พนักงานด้านเทคนิค
9. ผู้ตรวจสอบ (ซูเปอร์ไวเซอร์)
10. ผู้จัดการโครงการ

รายงานยังกล่าวอีกว่า การพัฒนาการของประชากร เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ แปรเปลี่ยนตลอดเวลา มีผล

ต่อการจ้างงาน ทักษะและความชำนาญของมนุษย์ จึงมีความสำคัญมากขึ้นๆ ต่อความสำเร็จทางธุรกิจ

สภาวะของประชากรที่เข้าสู่วัยชรา ทำให้มีจำนวนประชากรในวัยทำงานน้อยลง จึงเป็นความท้าทายอีกประการหนึ่ง สำหรับนายจ้าง ที่ต้องเลือกสรรบุคลากรที่เหมาะสม จากกลุ่มคนทีลดน้อยลง ความยากของนายจ้างในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จึงตกอยู่ในสภาพที่ยากลำบากกว่าในปีที่ผ่านมาจาก 33% เป็น 41%

การเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ทักษะและความชำนาญเดิมที่มีอยู่แล้ว บุคลากรจึงต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ บ่อยๆ ในเวลาอันรวดเร็ว ตามให้ทันเทคโนโลยี ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มแรงงาน หรือบุคลากร ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีทักษะและความชำนาญอันเป็นที่ต้องการของบริษัทต่างๆ และกลุ่มที่ขาดทักษะ และขาดความชำนาญ ซึ่งองค์กรทั้งหลายไม่อยากจะไว้ในองค์กรของตัวเอง...

จากบทความนี้ ทำให้เราผู้เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีลูกหลาน อยู่ในวัยที่จะต้องเลือกอาชีพในอนาคต คงพอมองเห็นหนทาง ในการแนะนำ ให้ลูกเลือกสายอาชีพอะไร ที่จะเป็นอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเราจะไม่ต้องตกงานในอนาคต หรือเราจะบอกลูกๆ ของเรา ให้ศึกษาสิ่งต่างๆ เหล่านี้เอง เพื่อช่วยในการตัดสินใจด้วยตัวเอง ก็คงยิ่งดีนะค่ะ เพราะเด็กสมัยนี้อาจไม่ยอมฟัง สิ่งที่พ่อแม่บอกนัก เพราะฉะนั้น การได้คิด ตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อการกระทำที่ตัวเองเลือก น่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด สำหรับเขาก็เป็นได้ค่ะ

ที่มา : “Switzerland's skills shortage worsen” จากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาอังกฤษ le News 27/10/2015 แปลโดย ชนิกา เกียรตินันท์ มาร์แชลล์

การจัดการหลังความตาย

โดย นกฮูก

ชื่อเรื่อง ไม่น่าอ่านเลยใช่ไหมคะเพื่อนๆ ครอบครัวชาวไทยที่รัก เมื่อเกิดมาแล้ว เรื่องความแก่ เจ็บ ตาย เป็นสิ่งที่เราทุกคนต้องประสบ วันนี้จะมาเล่าในเรื่องการตาย และผลที่จะเกิดขึ้น ในกรณีที่เราและสามี ย้ายกลับไปใช้ชีวิตบั้นปลายที่เมืองไทย แล้วสามีชาวสวิส เกิดเสียชีวิตขึ้นมา เราในฐานะภรรยาถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งสามารถดำเนินการขอเอกสารต่างๆ ในฐานะของคู่สมรส จะต้องจัดการอย่างไร ทั้งในเรื่องเอกสาร การเงิน อนาคต และการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในสวิตเซอร์แลนด์

ข้อมูลที่จะพูดถึงต่อไปนี้ คือเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการแบ่งมรดก ที่อยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งไม่ว่าผู้ตาย จะอยู่เมืองไทย หรืออยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์ จะใช้หลักการเดียวกัน

มรดกบัตร

- หลังจากชาวสวิส เสียชีวิต เราจะได้รับ

“หนังสือรับรองการตาย” จากโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ชันสูตร เพื่อใช้เป็นเอกสาร ในการแจ้งตาย และทำใบมรดกบัตร

- แจ้งสถานทูต ถ้าเป็นชาวสวิส ให้แจ้งที่สถานทูตสวิส เพื่อออกใบมรดกบัตร
- แจ้งทายาทคนอื่น (ถ้ามี) เช่นลูก ทั้งลูกเขา

ลูกเรา พ่อแม่ พี่-น้องของผู้ตาย ต้องแจ้งและปรึกษา ทายาทอื่นๆ ก่อนที่จะจัดการเรื่องศพของผู้ตาย เรื่องนี้ อย่าละเลยนะคะ สำคัญมาก และเพื่อไม่ให้มีปัญหา ภายหลัง

ทรัพย์สิน และมรดก

กรณี **ไม่มีพินัยกรรม** ผู้มีสิทธิรับมรดกตามกฎหมาย เป็น “ทายาทโดยธรรม” ถ้ามีพินัยกรรม ทายาทรับมรดก เป็น “ผู้รับพินัยกรรม” การแบ่งทรัพย์สินจะเป็นไปตามพินัยกรรม

ในที่นี้จะอ้างถึงกรณีที่ **ไม่มีพินัยกรรม** ให้ทายาทยื่นคำร้องขอแต่งตั้ง “ผู้จัดการมรดก” ต่อศาล

- สำหรับทรัพย์สินที่มีในต่างประเทศ ทั้งบ้าน

และบัญชีธนาคาร การจัดการมรดกต้องเป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่ทรัพย์สินมรดกนั้นตั้งอยู่ วิธีการก็เหมือนกันคือถ้าไม่มีพินัยกรรม ก็ต้องยื่นคำร้องขอแต่งตั้ง “ผู้จัดการมรดก” ถ้าตัวเราอยู่เมืองไทย การจัดการเรื่องต่างๆ ในสวิสฯ อาจไม่สะดวก เราสามารถมอบให้ทายาทคนอื่นเป็นผู้จัดการมรดก หรือจ้างทนายแล้วมอบอำนาจให้ทนายเป็นตัวแทนของทายาททุกคน

เอกสารในการยื่นคำร้อง ขอแต่งตั้ง ผู้จัดการมรดก

- เอกสารความสัมพันธ์ เช่น ทะเบียนสมรส สูติบัตร (กรณีเป็นลูก) หรือหลักฐานการเป็นญาติพี่น้อง
- ใบมรดกบัตร
- หลักฐานทรัพย์สินทั้งหมด
- บัญชีเครือญาติของทายาทตามลำดับ กรณีที่

ทายาทคนใดเสียชีวิตแล้ว ต้องแสดงใบมรดกบัตร

ทรัพย์สินในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่คาดว่าจะมีของชาวสวิส

- บัญชีธนาคาร
- เงินประกันชีวิต หรือเงินประกัน เสชาติ 3 (กรณีที่ผู้ตายยังไม่เกษียณ)

- เงินสะสมจากการทำงาน เสาที่ 2 (กรณีที่ผู้ตายยังไม่เกษียณ)
- เงินสวัสดิการผู้สูงอายุ เสาที่ 1 ทายาทซึ่งเป็นผู้สมรส (เงินหม้าย) หรือบุตร (เงินบุตรกำพร้า) จะได้รับหรือไม่ ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง ดูหัวข้อข้างล่าง

- อสังหาริมทรัพย์อื่นๆ

ส่วนของมรดก (กรณีไม่มีพินัยกรรม และไม่มีสัญญาแยกทรัพย์สิน ให้ใช้หลักการแบ่งมรดกตามกฎหมาย)

- เงินประกันสังคมเสาที่ 2 และเงินประกันเสาที่ 3 จะ**ไม่รวมในกองมรดก** จึงเป็นของผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ และมีส่วนของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามกำหนดในกรมธรรม์

- สิ้นสมรส คือ สิ้นทรัพย์สินที่ได้มา ตั้งแต่จดทะเบียนสมรส จนถึงวันมรณะ ครั้งหนึ่งเป็นของผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ อีกครั้งหนึ่งจะตกทอดสู่ทายาทลำดับต่อไป **ถ้ามีบุตร** ก็จะถูกแบ่งให้บุตรสัดส่วนเท่าๆกันทุกคน **ถ้าไม่มีบุตร** มูลค่าทรัพย์สินส่วนนี้จะถูกโอนเข้ากองมรดก ก่อนจะแบ่งตามลำดับทายาทต่อไป

- สิ้นทรัพย์สินส่วนตัวก่อนสมรส จะถูกโอนเข้ากองมรดกก่อนจะแบ่งตามลำดับทายาทต่อไป

การแบ่งมรดก (จากส่วนแบ่งครั้งหนึ่งของสิ้นสมรสรวมกับส่วนทั้งหมดของทรัพย์สินส่วนตัว)

- ทายาท คือ ผู้สมรสที่มีชีวิตอยู่และบุตร มรดกครั้งหนึ่ง (1/2) แบ่งให้เป็นของผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ ส่วนอีกครั้งหนึ่ง (1/2) จะถูกแบ่งสัดส่วนเท่าๆกัน ให้บุตรทุกคน หรือ
- ทายาท คือ ผู้สมรสที่มีชีวิตอยู่ ไม่มีบุตร แต่ยังมี

มีพ่อ-แม่ พี่-น้อง ผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่จะได้ส่วนแบ่งสามส่วนสี่ (3/4) ในกองมรดก ที่เหลืออีกเศษหนึ่งส่วนสี่ที่เหลือ (1/4) จะถูกแบ่งให้ทายาทคนอื่นเป็นสัดส่วนเท่าๆกัน

เงินสวัสดิการผู้สูงอายุ (เสาที่ 1) และเงินหม้าย

เมื่อสามีเสียชีวิต ภรรยาจะได้รับเงินหม้าย เมื่อ มีอายุมากกว่า 45 ปี สมรสนานกว่า 5 ปี หรือมีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือกำลังศึกษาและอายุไม่เกิน 25 ปี

การติดต่อหน่วยงาน

- เงินสวัสดิการผู้สูงอายุ เสาที่ 1 ให้ติดต่อสถานทูตสวิสในไทย หรือติดต่อสำนักงานสวัสดิการกลาง ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ www.zas.admin.ch ซึ่งมีข้อมูล สถานที่ติดต่อ ทุกภาษาราชการของประเทศสวิสฯ

- เงินประกันอื่นๆ ติดต่อบริษัทหรือสำนักงานประกันนั้นๆ

ที่สำคัญ เราควรจะรู้ว่าสามี มีเอกสารเหล่านี้ อยู่ที่ไหน เพื่อติดตามดำเนินการต่อไป หรือถ้าต้องการความช่วยเหลือทางกฎหมาย ให้ติดต่อ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิประชาชนระหว่างประเทศ www.humanrights.ago.go.th ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา และช่วยเรื่องการจัดทนาย ในกรุงเทพหรือในจังหวัดที่คุณมีภูมิลำเนาอยู่ หรือจะจ้างทนายในสวิสฯ มอบอำนาจให้เขาเป็นผู้ดำเนินการ เพราะถ้าตัวเราอยู่เมืองไทย ก็ไม่สามารถเดินทางไปๆ มาๆ เพราะการดำเนินเรื่อง ใช้เวลานาน กว่าศาลจะตัดสินแบ่งทรัพย์สินเสร็จสิ้น

ทั้งหมดทั้งสิ้น ความยากลำบากและข้อจำกัด อยู่กับการประสานงาน และดำเนินการระหว่างประเทศ ความรู้ด้านภาษา และรายละเอียดของกฎหมาย การเตรียมตัว เตรียมใจล่วงหน้าในสิ่งที่เรารู้ว่า วันใดวันหนึ่งจะมาถึง ถือเป็นความไม่ประมาท นะคะ

Scammer มิจฉาชีพเก่า..แต่เหยื่อใหม่

โดย โยทะกา

เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมาโยทะกาได้ฟังเรื่องราวของสแกมเมอร์จากคนใกล้ชิดถึงสองคน คนแรก คือคนไทยในต่างแดน ที่เพิ่งรู้จักกันไม่นานนัก เธอมาเล่าให้ฟังว่า ได้รู้จักกับหนุ่มชาวอังกฤษคนหนึ่ง ผ่านทางอีเมล และติดต่อกันผ่านสื่อนี้มา ได้ประมาณ 4-5 เดือนแล้ว ชายหนุ่มคนนั้น บอกเธอว่า เขาอยากมาเที่ยว เมืองที่เธออาศัยอยู่ แต่เธอไม่รู้ว่าควรจะให้เขามาเที่ยวดีหรือไม่ เพราะชายหนุ่มเล่าว่า เขาติดปัญหาเรื่องการเงิน เธอเล่าไปเล่ามา โยทะกาก็ชักจะเอะใจ จึงสอบถามเรื่องราวเพิ่มเติม พอฟังไปก็ชักจะคุ่นๆ กับเรื่องราวของสแกมเมอร์ที่ได้อ่านมา จึงเล่าเรื่องสแกมเมอร์ให้เธอฟัง ฟังแล้วเธอก็ ตกอกตกใจ อุทานว่า “ใช่ๆ แบบนี้แหละๆ” และเริ่มจะมั่นใจว่า เธอกำลังคุยอยู่กับสแกมเมอร์ แต่เธอยังโชคดีที่ไม่โดนหลอกลงถึงขนาดต้องเสียทรัพย์สิน

ส่วนอีกรายหนึ่งนั้น เป็นเรื่องที่น้องชายของโยทะกาเล่าให้ฟัง น้องชายทำงานเป็นพนักงานไปรษณีย์อยู่ที่เมืองไทย วันหนึ่งมีคนรู้จักกันเอารูปเอกสารการส่งของมาให้ให้น้องชายดู (รูปจากโทรศัพท์มือถือ) บอกว่ามีหนุ่มชาวอังกฤษที่คบกันผ่าน facebook ส่งของจากอังกฤษมาให้ตามที่ระบุในเอกสาร แต่ของติดค้างอยู่ที่ศุลกากร และต่อมาก็มี

ผู้หญิงโทรศัพท์มาหา เธอบอกว่าเป็นตัวแทนของบริษัทส่งของ ไทมาแจ้งให้โอนเงินไปเสียภาษี แล้วเธอจะไปรับของจากศุลกากร ส่งมาให้ตนที่บ้าน ตนเชื่อเพราะเห็นว่ามีเอกสารส่งของจริงตามที่ชายหนุ่มแจ้งมา จึงโอนเงินจำนวนสามหมื่นบาท เข้าบัญชีผู้หญิง คนที่โทรศัพท์มาแจ้ง โอนเงินไปให้หลายวันแล้ว แต่ก็ไม่ได้รับของสักที เมื่อติดต่อกลับตามเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงที่ไทมาก็ติดต่อไม่ได้ ส่วนหนุ่มอังกฤษคนนั้นก็หายหน้าไปเช่นกัน น้องชายบอกว่าคนที่มาหานั้นรับราชการ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ระดับหนึ่ง รู้จักชายหนุ่มอังกฤษคนนั้นประมาณ 4-5 เดือนคุยกันผ่าน SMS ทุกวัน พอเรื่องลงเอยแบบนี้จึงเป็นอันไม่ต้องสงสัยว่าเป็นสแกมเมอร์หรือไม่ เพราะโดนหลอกเอาเงินไปเรียบร้อยแล้ว

Scammer หรือ สแกมเมอร์ มิจฉาชีพ หรือ แก๊งค์ต้มตุ๋นทางอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่เราเพิ่งได้ยินกัน แต่เป็นเรื่องเก่าที่เกิดขึ้นมานาน ในช่วงแรกๆ อาจมีคนไม่รู้เท่าทัน จึงถูกหลอกลงได้ง่าย ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเองบางครั้ง ก็อับอาย เกินกว่าจะมาบอกเล่าผ่านสื่อ หรือผ่านโลกโซเชียล เหล่ามิจฉาชีพ ย่อมใจว่าได้เหยื่อมาโดยง่าย จึงแพร่ระบาดขยายไปไม่หยุดยั้ง ทำเป็นขบวนการที่หลอกหลวงคนไปทั่วโลก

ช่วงหลังๆ มีผู้ที่ตกเป็นเหยื่อออกมาบอกเล่าประสบการณ์กันมากขึ้น และสื่อต่างๆ ก็ออกข่าวออกมาเตือน มีทั้งเว็บไซต์ และโซเชียลเน็ตเวิร์ค ข้อมูลข่าวสารดูเหมือนจะแพร่กระจายไปทั่ว และน่าจะวางใจได้ ระดับหนึ่งว่า จะมีผู้ตกเป็นเหยื่อน้อยลง แต่แปลกที่ ยังมีผู้หลงเชื่อ และตกเป็นเหยื่ออยู่มากมายเช่นเดิมนั้นอาจจะเป็นเพราะส่วนหนึ่งไม่ได้ติดตามข้อมูลข่าวสาร หรือ สแกมเมอร์มีอาชีพเหล่านั้นได้ปรับเปลี่ยนวิธีการไปต่างๆ นานา จนทำให้เราคาดไม่ถึง ตามไม่ทัน

โยทะกาจึงนำเรื่องสแกมเมอร์มาให้ท่านผู้อ่านอีกครั้ง

นะคะ ฝากให้ท่านผู้อ่านบอกต่อๆ กันไป นำไปเผยแพร่ต่อๆ กัน เพื่อไม่ให้มีผู้ตกเป็นเหยื่อเหล่ามิจฉาชีพได้อีก

Scam คืออะไร

คือการหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ตอีกแบบหนึ่ง เช่น หลอกให้ร่วมทำธุรกิจด้วย หลอกว่าเป็นผู้โชคดีถูกรางวัล หลอกให้ช่วยเหลือแล้วจะตอบแทนด้วยเงินก้อนโต หลอกว่าคุณเป็นทายาทของมหาเศรษฐีที่เพิ่งเสียชีวิตไป **วิธีการหลอก** ก็คือ มิจฉาชีพจะส่งอีเมลจำนวนมาก ไปหาเหยื่อกลุ่มใหญ่ ภายในอีเมลจะมีเนื้อหาเชิญชวน โน้มน้าว ทำให้เหยื่อเชื่อมั่น อยากทำตามข้อความเชิญชวนหรือโน้มน้าว เช่น ร่วมลงทุนด้วยลงทุนเพียงนิดเดียวแต่ได้กำไรกลับคืนมหาศาล บางครั้งยอมโอนเงินค่าดำเนินการไปให้เพื่อหวังได้รางวัลก้อนโตกลับมาในเวลาอันสั้น

Romance Scam คือ การหลอกลวงผู้หญิง (ผู้ชายก็โดนได้นะคะ อย่าประมาท) ด้วยการพูดคุย การแชท หรือการส่งอีเมล ส่งข้อความเป็นการจีบ ทำให้เหยื่อเชื่อที่เกิดความรัก หรือตกหลุมรัก ทำให้เชื่อใจ ตายใจด้วยวิธีการต่างๆ (บางคนอดทนตามจีบหยอดคำหวานเป็นปี เพื่อสร้างความไว้วางใจ) และในที่สุดจะขอยืมเงิน หลอกให้ส่งยาเสพติด หรือช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อเหยื่อเอง

วิธีการป้องกัน

1. เมื่อได้รับอีเมลข้อความแปลกๆ ให้วิเคราะห์ข้อความที่ส่งมา หากเป็นการเชิญชวนให้ร่วมลงทุน หรือเสนอช่องทางรวยให้กับคุณ ให้สันนิษฐานได้เลยว่าหลอกลวงแน่นอน เพราะไม่มีบริษัทไหน จะเชิญลงทุน

ผ่านอีเมล

2. ไม่ตอบกลับอีเมลแปลกๆ ที่คุณไม่รู้จักร
3. ติดตั้งโปรแกรมต้านไวรัสและ Firewall ซึ่งสามารถป้องกันการรับอีเมลที่ไม่พึงประสงค์ หรือการสื่อสารจากผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต การติดตั้งโปรแกรมปรับปรุงช่องโหว่ (patch) ก็สามารถป้องกันผู้ลักลอบ (hacker) หรือผู้ส่งอีเมลปลอมได้
4. ป้องกัน Spyware ที่จะเข้ามาฝังตัว ทำความผิดปกติให้กับเครื่อง หรือเจาะรหัสผ่านต่างๆ โปรแกรมเหล่านี้แอบเข้ามาง่ายมาก บางครั้งการเข้าเว็บบางแห่งก็ติดโปรแกรมไม่พึงประสงค์แฝงตัวเข้ามาด้วยเช่นกัน (ข้อความบางส่วนคัดลอกมาจาก เพจ Thai Anti Scam)

คลายเครียดกับตีกว่า

มีครอบครัวนึง ครอบครัวหนึ่ง เมื่อลูกยุ่งโตพอ พ่อแม่

ยุ่ง ก็บอกให้ลูกยุ่ง ออกไปฝึกบิน

หลังจากลูกยุ่งออกไปฝึกบินได้สักพัก ก็กลับมา

พ่อแม่ยุ่ง : เป็นไงบ้างลูก บินเป็นอย่างไรบ้าง

ลูกยุ่ง : ไม่รู้เหมือนกัน ว่าบินเก่งแค่ไหน

แต่บินไปที่ไหน ก็มีแต่คนปรบมือให้ทุกทีอะ...

กัญชาพาเข้าขง

โดย มาตามโรสมรี

เวลาประมาณ 6 โมงเช้าของวันหนึ่ง ในขณะที่ฉันกำลังนอนอยู่ ฉันได้ยินเสียงกริ่งหน้าบ้าน แต่ฉันยังไม่ทันได้ลุกไปดู เสียงกริ่งยังคงดังอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยเสียงเคาะประตู จนกระทั่งสามมิได้ลุกไปเปิดประตู คำแรกที่ฉันได้ยินแทรกสวนเข้ามาจากนอกบ้านคือ “เจ้าหน้าที่ตำรวจ” พวกเขาพากันหลายคน ไม่ทันได้นับว่ามากันทั้งหมดกี่นาย เรายังไม่ทันได้ออกจากห้องนอน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้หนึ่งคนหนึ่งเข้ามาในห้อง แล้วบอกให้ฉันลุกขึ้นไปเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เรียบร้อย แล้วเขาก็ให้สามมิและฉันไปนั่งรวมกันที่ห้องกินข้าว พวกเขาตรวจค้นทุกซอกทุกมุมในบ้าน โดยเริ่มต้นจากห้องทำงาน ต่อไปที่ห้องนอนของเรา ห้องนั่งเล่น และห้องนอนของลูก (แต่ลูกไม่ได้อยู่ในห้อง) แล้วตำรวจนายหนึ่งก็ถามหาลูกว่าไปไหน ฉันก็บอกว่า “ไปโรงเรียน” เขาก็ถามต่อว่า “เรียนที่ไหน และทำงานที่ไหน” ตำรวจค้นเจอเงินสดจำนวนหนึ่ง (ที่เป็นทั้งเงินสวิสและเงินไทย) ที่สามมิเก็บไว้ในห้องทำงาน พวกเขาหยิบเงินสดที่อยู่ในลิ้นชักของโต๊ะทำงานไปทั้งหมด แล้วก็ไปค้นในห้องนอนต่อ เขาก็เจอเงินไทยของเราที่เหลือมาจากไปเที่ยวเมืองไทยครั้งล่าสุด พร้อมทั้งสมุดบัญชีเงินฝากของธนาคารในเมืองไทยทั้งหมดด้วย ซึ่งบัญชีหนึ่งเป็นชื่อร่วมของฉันและสามมิ พวกเขาเอาทั้งโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ของทุกคนไปด้วย

หลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นบ้านจนถ้วนทั่วและรื้อถอนอุปกรณ์การเพาะปลูกกัญชาในห้องใต้ดินไปเป็นหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาคดี รวมทั้งยึดรถมอเตอร์ไซด์ที่จอดอยู่ในห้องใต้ดินไปด้วย ตำรวจกลุ่มหนึ่งก็พาฉัน (คนเดียว) ไปโรงพักประจำอำเภอที่เราอาศัยอยู่ ฉันถูกสอบประวัติ แล้วก็ถูกส่งตัวต่อไปยังเรือนจำที่อยู่อีกเมืองหนึ่งซึ่งไม่ไกลจากอำเภอที่เราอยู่ เจ้าหน้าที่นำชุดประจำเรือนจำมาให้ฉันใส่ แล้วก็พาไปที่ห้องขัง อีกพักหนึ่งเจ้าหน้าที่ ก็มาเรียกฉันให้ไปพบทนาย แล้วก็ไปให้ปากคำกับตำรวจอีก ในเรือนจำ มีเสื้อผ้า ถูงเท้า จัดไว้ให้ในตะกร้าอย่างเพียบพร้อม พอเพียง ห้องพักในเรือนจำมีเครื่องทำความร้อน มีหน้าต่าง 3 บาน บานหนึ่งสามารถผลักเปิดปิดได้ แต่ด้านนอกก็มีลูกกรงกั้นไว้ แต่每天有อาหารให้ 3 มื้อ เวลา 7.20 น. 12.15 น. และ 17.00 น. ฉันไม่มีนาฬิกาติดตัว ก็เลยประมาณเวลาจากตอนที่มีการมาส่ง ช่วงนั้นเป็นฤดูหนาว จึงสว่างช้าและมีมืดเร็ว ฉันได้อาบน้ำเพียงแค่อาทิตย์ละ 3 ครั้ง คือวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ตอนที่เจ้าหน้าที่มาส่งอาหารตอนเช้าของวันนั้นๆ ก็จะถามฉันว่า “วันนี้จะอาบน้ำ และจะไปเดินเล่นมั้ย”

ในวันรุ่งขึ้น หลังจากกินอาหารเพียงประมาณ 30 นาที เจ้าหน้าที่มาเรียกตัว ให้ไปให้การกับศาล และในวันถัดไป ฉันก็ได้รับเอกสารแจ้งว่า ฉันได้รับการตัดสินให้จำคุก 3 เดือน แต่ศาลชั้นต้นยังต้องพิจารณาคดีต่อ สามวันถัดมา ฉันไปรับฟังคำพิพากษา ฉันได้รับการลดโทษให้เหลือจำคุก 1 เดือน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับฉันดีมาก และถามฉันทุกครั้งที่มีการสอบสวนว่า ต้องการล่ามไหม เจ้าหน้าที่จะช่วยอธิบายคำศัพท์ที่ยากหรือที่ฉันไม่รู้แบบง่ายให้ฉันเข้าใจ ครั้งหนึ่งมีล่ามคนไทย เธอเล่าว่ามีคนไทยถูกจับในคดีแบบนี้ในสวีเดนหลายคนมาก จนกัญชาได้รับฉายาว่าเป็น “ยาเสพติดไทย”

ฉันโชคดีที่ได้อยู่ในห้องเดี่ยว (บางห้องอยู่รวมกันถึง 4 คน เท่าที่เห็น ฉันคิดว่า ผู้ต้องขังส่วนมากน่าจะเป็นชาวต่างชาติ) เจ้าหน้าที่ นำที่วีมาให้ฉันดู และนำรูปถ่ายของลูกฉัน ที่อยู่เมืองไทย พร้อมทั้งพจนานุกรมที่อยู่ที่บ้านมาให้ฉันด้วย บางวันเขาก็มีงานมาให้ฉันทำที่ห้อง ฉันต้องเอาซองน้ำตาลทรายเล็กๆ 5 ซองหนีบรวมกัน ฉันได้งานมา 2 ลัง ลังหนึ่งน่าจะมีประมาณ 1000 ซอง พอทำงานเสร็จ เจ้าหน้าที่ก็ให้คูปองแทนเงินสดมา มีมูลค่า 15 ฟรังก์เพื่อเป็นค่าตอบแทนแรงงาน สำหรับซื้อของในร้านเล็กๆ ซึ่งเขามีใบแจ้งรายการสินค้ามาให้เลือก ฉันไม่ได้ไปเดินซื้อของตัวเอง

ลูกของฉัน คนที่ติดตามมาอยู่สวิสฯ ก็ถูกจับมาจากโรงเรียนและถูกขังคุกด้วย เนื่องจากเธอบรรลุนิติภาวะแล้ว (อายุเกิน 18 ปี) แต่พอเขาตรวจสอบแล้วไม่พบว่าเด็กร่วมกระทำด้วย เขาก็ปล่อยตัวเด็กไป แต่เธอต้องถูกจองจำถึง 48 ชั่วโมง ส่วนฉันถูกจำคุกอยู่ทั้งหมด 21 วัน วันที่ได้รับการปล่อยตัวให้กลับบ้าน เจ้าหน้าที่ซื้อตั๋วรถไฟไว้ให้พอดีกับสถานีที่อยู่ใกล้บ้าน พร้อมกับเสื้อผ้าและของที่ติดตัวฉันไป รวมทั้งบัตรกดเงินของธนาคาร ถ้าไม่เช่นนั้นฉันก็ไม่รู้ว่าจะเอาเงินที่ไหนไปซื้ออาหาร เพราะที่บ้านไม่มีเงินสดเหลืออยู่เลย

สามีถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำที่อำเภออื่น และอยู่ในนั้นจนเกือบครบ 3 เดือน เมื่อสามีออกมาจากเรือนจำ เจ้าหน้าที่ ยังระงับบัญชีเงินฝากและทรัพย์สินอื่นๆ ของสามีไว้จนกระทั่งบัดนี้ ส่วนฉันได้รับหนังสือเดินทางไทยกลับคืนในภายหลัง ฉันโชคดีที่บริษัทยังรับกลับไปทำงานต่อ คงด้วยผลแห่งความขยันและตั้งใจในการทำงานของฉันที่สั่งสมมา อย่างไรก็ตามจนถึงเวลานี้คดีความของฉันและสามีก็ยังไม่สิ้นสุด ต้องรอคำสั่งศาลอีกครั้งว่าจะตัดสินลงโทษมากน้อยแค่ไหน ทั้งฉันและสามีก็ยอมรับสารภาพในข้อหาโดยตลอด และไม่ได้ขัดทอผู้อื่นแต่อย่างใด เราปล่อยให้

หน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบค้นต่อไป เมื่อฉันได้รับอิสรภาพกลับคืนมา ฉันมีความรู้สึกโล่งอกโล่งใจ เหมือนกับว่าได้ขจัดกรรมไปแล้ว ในสิ่งที่ไม่เคยคิด จะทำ ฉันไม่เคยเห็นด้วยและยินดีในสิ่งที่สามีทำ ปกติสามีเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตจนกระทั่งเขาได้รับการชักชวนจากเพื่อนสนิทและหวังที่จะรวยทางลัด เขาคงเห็นว่าคนอื่นๆ ทำแล้วประสบความสำเร็จ มีรายได้มากมาย ด้วยความโลภ เลยไม่คิดถึงผลลัพธ์ที่จะตามมา

กัญชาถือเป็นสิ่งเสพติดที่ผิดกฎหมายสำหรับประเทศสวิสฯ ซึ่งมีบทลงโทษสำหรับการมีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อสูบเองและค้าขาย ตามปริมาณของกัญชาในขณะที่ถูกจับกุมได้ ตั้งแต่เดือนกันยายน ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) การมีกัญชาในครอบครองในปริมาณที่น้อยกว่า 10 กรัม ไม่ถือว่ามีความผิดตามกฎหมายทางด้านอาญา แต่จะถูกปรับ 100 สวิสฟรังก์ ถ้ามีมากกว่านั้นก็จะได้รับโทษทั้งปรับและจำคุก โทษขั้นสูงสุดสำหรับการถูกจำคุกคือ 1-3 ปี ถึงแม้เราคิดว่าระยะเวลานั้นไม่นาน แต่เราก็ไม่ควรเอาชีวิตไปเสี่ยงกับการทำผิดกฎหมาย เราจะสูญเสียทั้งทรัพย์สินและอิสรภาพ รวมทั้งโอกาสในการประกอบอาชีพสุจริต นอกจากนี้เราอาจจะถูกส่งตัวกลับประเทศ และไม่มีโอกาสได้กลับเข้ามาอีก ครอบครัวก็จะแตกแยก และไม่มีความสุขอีกต่อไป ฉันเชื่อว่าทั้งกรรมดีและกรรมชั่วที่ทุกคนก่อขึ้นมา ย่อมส่งผลในภพภาคหน้าไม่ช้าก็เร็ว ดังนั้นฉันขอให้ทุกคนมุ่งหน้าทำแต่ความดี และมีความสุจริตกันต่อไป อย่าย่อท้อถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรคมากมายในชีวิตก็ตาม อย่าคิดรวยทางลัดโดยการประกอบอาชีพทุจริตเลย....

เมื่อบุุษย์ป้า(ไทย) กลับมาบ่งเรียนในสวิตซ์

โดย มนุษย์ป้ามหาใจดี

ถึง น้องเพลงหลานป้า

ปีที่แล้วๆ มา ป้าค่อนข้างยุ่งกับการถ่อสังขารไปเรียน หลายๆ คน ถามว่าทำไมป้าถึงอยากทรมาณตัวเอง กลับไปเรียนหนังสืออีก ทั้งๆ ที่อายุก็ปุ่นนี้ เลยวัยเรียนมาตั้งนานแล้ว ป้ายังไม่เคยได้บอกใครแบบตรงๆ เติมบรรทัด แต่ด้วยความที่น้องเพลงเป็นหลานคนโปรด ป้าก็เลยจะบอกน้องเพลงคนเดียว แล้วหนูค่อยเผยแพร่ต่อก็แล้วกัน (สมัยนี้เทคโนโลยีการสื่อสารก้าวหน้ามาก) เหตุผลที่หนึ่ง ป้าหลุดจากการเป็นมนุษย์เงินเดือน ทำงานเข้าจรรถเย็นที่เมืองไทย แล้วอยู่ดีๆ พอวิ่งตามลุงฮันส์มาอยู่ที่สวิตซ์ ป้าก็กลายเป็นแม่บ้านเต็มรูปแบบตามกฎหมาย แต่ไม่เป็นตามแนวปฏิบัติ เพราะเคยแต่ทำตัวเป็นลูกบ้าน ไม่ใช่แม่บ้าน 555 (ขอป้าทำตามสมัยหน่อยนะ เดียวนี้เวลาหัวเราะ เขาใช้เลข 5 กันทั้งนาน) แล้วมาวันหนึ่ง Working girl turned housewife อย่างป้าก็เริ่มเซ็ง เลยคิดว่า หาอะไรทำดีกว่า แล้ว"อะไร" ที่ว่านะ ควรจะเป็นอะไรละ ก็เลยมาจบตรงเหตุผลที่สอง คือ นิ สัย ถาวร ของ ป้า ที่ชอบเรียนรู้อะไรใหม่ๆ ตลอดเวลา ทำให้ป้าได้คำตอบว่า "ไอ้"อะไร" ที่อยากทำ ก็คือ การไปเรียนอะไรสักอย่าง ป้าคิดอยู่นานหรรอก ว่าจะเรียนอะไรดี เพราะรู้ตัว ว่าป้าเป็นคนชอบเที่ยว ก็เลือกเรียนและทำสิ่งที่ตัวเองรัก แต่สมัยยังสาวป้าไม่มีโอกาสได้ทำ คือ เรียนการท่องเที่ยว พอเริ่มมีเป้าหมาย ป้าก็เริ่มมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีก ค้นหากู (Google) ใหญ่เลย ว่าจะไปเรียนที่ไหนดี ป้าจบปริญญาตรีมาแล้วจากเมืองไทย แต่ไม่ใช่สาขาการท่องเที่ยว เกือบทุกมหาวิทยาลัยที่มีกฎว่า ผู้ที่จะเรียนต่อปริญญาโทในสาขาไหน ต้องจบปริญญา

ตรีในสาขานั้นๆ หรือหากไม่จบในสาขานั้นๆ ก็ต้องได้เรียนวิชาพื้นฐานของสาขานั้นๆ มาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 หน่วยกิต เจอระเบียบนี้เข้า ป้าก็เหมือนเจอต่อเข้าจ้งเบ้อ เพราะวุฒิป.ตรีเกษตรของป้าไม่มีวิชาพื้นฐานทางการท่องเที่ยวนะ แม้แต่หน่วยเดียว บังเอิญมีมหาวิทยาลัยที่เมืองคัวร์ (The University of Applied Sciences: HTW Chur) ที่ประกาศว่า หลักสูตรปริญญาโททางการจัดการการท่องเที่ยวนะ ยินดีรับนักศึกษา ที่ไม่จำเป็นต้องผ่านวิชาพื้นฐานมาก่อน

ไชโย! ป้าก็วิ่งแจ้นไปคุยกับคณบดี เอาหลักฐานการศึกษาไปให้ตรวจ พอป้าบอกว่าอยากเรียน ท่านก็บอกว่า ยินดีต้อนรับ แต่ที่ระบุไว้ว่า ไม่มีวิชาพื้นฐานก็มาเรียนได้นะ ไม่ได้หมายความว่าจจะรับเลยนะ แต่เราจะให้โอกาสคุณ ไปเรียนบางวิชากับเด็กปริญญาตรี เพื่อให้คุณได้เก็บวิชาพื้นฐานให้ได้ไม่ต่ำกว่า 10 หน่วยกิตก่อน ป้าก็ตอบตกลง ที่มหาวิทยาลัยนี้มีสองหลักสูตรคือภาคภาษาเยอรมันและภาษาอังกฤษ ป้าก็เลือกหลักสูตรภาษาอังกฤษ ก็ไปเจอเงื่อนไขว่า นักศึกษาต่างชาติ ที่ไม่ได้มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ต้องมีใบรับรองความรู้ด้านภาษาอังกฤษ อาจจะเป็นโทเฟล (TOEFL ระบบของอเมริกัน) หรือ ไอเอลส์ (IELTS ระบบของเครือจักรภพอังกฤษ) ก็ได้ แทนที่จะถึงบางอ้อ ป้าก็ถึงบางอ้อ อาจารย์เจ้าขา อีฉันไปสอบก็ต้องเสียตังค์ค่าสอบอีกเป็นร้อยๆ ฟรังก์นะเจ้าคะ! ป้าก็เลยต่อรองว่า เอาจั้ได้

ใหม่ บังเอิญว่าอิชันได้ปริญญาโททางเกษตรจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ผ่านการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษมาแล้ว ใช้เป็นหลักฐานรับรองการใช้ภาษาได้ใหม่ พอดีคนบดियอมผ่อนผันให้ป่าเลยได้ประหยัดเวลาและสตางค์ไปอีกหน่อย

คำบำรุงการศึกษา

เหตุผลหนึ่งที่ป่ายอมไปเรียน เพราะค่าเทอมถูกดี แต่ถูกดีเฉพาะคนสวิสเท่านั้นนะ เรียนปีละ 2 เทอม ค่าเทอมของนักศึกษาสัญชาติสวิสและลิกเตนชไตน์คนละประมาณ 1,000 ฟรังก์เอง สัญชาติจากประเทศอื่นๆ คนละประมาณ 1,500 ฟรังก์ นอกนั้น อูแม่เจ้า ตกคนละประมาณ 10,000 ฟรังก์ ด้วยสาระสำคัญอันนี้ ถ้าใครบอกว่าสวิสพาสปอร์ตไม่สำคัญ ป่าขอเถียงคอเป็นเอ็น

ระบบการเรียนการสอน

หลักสูตรปริญญาตรี เรียน 3 ปี ไม่เหมือนบ้านเรา และจะจบได้ ต้องเรียนได้ครบ 180 หน่วยกิต ส่วนระดับปริญญาโท เรียน 2 วัน ต่อสัปดาห์ ถ้าเรียนเต็มเวลา หลักสูตรปีครึ่งก็จบ หรือจะเรียนไม่เต็มเวลาก็ได้ แต่ต้องเรียนให้ครบ 90 หน่วยกิต ให้จบภายใน 3 ปี การตัดเกรด เกรดเต็ม 6 นักศึกษาต้องได้เกรดเกิน 4 ถึงจะผ่าน ป่ามีโอกาสไปเรียนในระดับปริญญาตรีด้วย เพื่อเก็บวิชาพื้นฐาน จึงได้รู้ว่า เขาเน้นเรื่องเนื้อหา ทฤษฎี มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มบ้างในบางวิชา ส่วนระดับปริญญาโท เน้น ทฤษฎี การนำเสนอรายงาน และทุกวิชาต้องมีการทำงานกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาต่างชาติ ต่างภาษาได้เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน และต้องฝึกวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่นที่นำเสนอด้วย และการวิจารณ์รายงานของกลุ่มอื่นต้องอยู่บนพื้นฐานวิชาการ กลุ่มของเราเองก็ต้องฝึกหัดที่จะยอมรับฟังคำวิจารณ์จากกลุ่มอื่นๆ ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ป่าชอบมาก เพราะเป็นการฝึกให้เราใจกว้าง ที่จะ

เปิดใจยอมรับข้อบกพร่องของตัวเอง เรียนรู้ที่จะวิจารณ์ผลงานคนอื่น ด้วยใจที่เป็นกลาง ไม่โกรธกลุ่มที่วิจารณ์หรือตำหนิผลงานของเรา สิ่งนี้ป่าไม่เคยทำมาก่อน ตอนเรียนอยู่ที่เมืองไทย อยากให้เมืองไทยนำระบบนี้ไปใช้จัง น่าจะดีนะ

ที่ป่าชอบมากที่สุด คือ การได้สัมผัสชีวิต

เกษตรกรของสวิส เพราะป่าเลือกทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของสวิตเซอร์แลนด์ เลยได้มีโอกาสไปสัมภาษณ์เกษตรกร ผู้นำองค์กรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผู้ผลักดันนโยบายในระดับรัฐบาล เพื่อเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผล ทำให้ป่าได้ความรู้นอกตำราอย่างมากทีเดียว มีประสบการณ์การไปนั่งเรียนกับเด็กๆ หลายชาติ ที่สงสัยมาก ว่าป่าอายุเท่าไร เพราะเขาทายไม่ถูก ป่าเลยบอกไปว่าอายุ 25 บวกที่เหลือฝากธนาคารไว้ ดอกเบี้ยเพียบเลย 555

การรับปริญญา

พิธีรับปริญญาที่นี่ไม่มีพิธีรีตอง มีนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มอบ บัณฑิตแต่งชุดอะไรก็ได้ ที่คิดว่าตัวเองสวยงาม อยากถ่ายรูปตอนรับจากมือนายกสภา ก็ให้คนรู้จักถ่ายให้ สุดท้ายจะมีการถ่ายรูปหมู่โดยเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อจะเอาไปลงในเว็บไซต์ พอเสร็จพิธี มหาวิทยาลัยก็จัดให้มีการดื่มฉลอง กินอาหารว่าง และคุยกันเล็กน้อยพอเป็นพิธี แล้วก็แยกย้ายกันไป

สำหรับป่า การเรียนมีแต่ได้กับได้ ได้ความรู้ ได้เพื่อนใหม่ ได้เปลี่ยนบรรยากาศ ป่าไม่แน่ใจว่า พอเล่าละเอียดแบบนี้จะดึงดูดให้น้องเพลงสนใจมาเรียนที่นี่อย่างป่าไหม หรือว่าถอดใจไม่ยอมมาเอาเสียเฉยๆ ลองคิดตัดสินใจดูนะจ๊ะ

ด้วยรัก

จากมนุษย์ป่าของน้องเพลง

เห็นความจริง ในวันที่ไม่มีพ่อ

โดยพระพิทยา สุวานิสสร

พ่อป่วยด้วยโรคหัวใจ เบาหวาน ความดันอยู่หลายปี ต้องไปตรวจ พัก รักษาที่โรงพยาบาลอยู่หลายครั้ง สุดท้ายต้องมาจบชีวิตด้วยโรคมะเร็งหลังจากทราบจากหมอเพียง 2 อาทิตย์ และจบชีวิตลงด้วยวัย 79 ปี จากคนที่เคยแข็งแรง ทำทุกอย่างด้วยตัวเอง อยู่มาวันหนึ่งต้องให้ผู้อื่นมาดูแล ได้ตั้งใจบ้าง ไม่ได้บ้าง และต้องอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่ เพราะแต่ละคน ต้องไปทำงาน เรียนหนังสือ ถ้าพ่อไม่มีหลักธรรมคุ้มครองใจ ที่เข้าใจความจริงของธรรมชาติแห่งการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย แต่ละวันแห่งการมีชีวิต คงเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ เครียด กลุ้ม เหงา เศร้า ทุกข์ กับสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุม และกำลังเกิดขึ้นดำรงอยู่ ณ เวลานั้นเป็นที่สุด

เราทุกคนหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความแก่ ความเจ็บ ความตายไม่ได้ ถ้าเรายอมรับได้ ทำวันนี้ที่เป็นอยู่ให้ดีที่สุด ตระหนักรู้กับสิ่งที่ทำอยู่ อย่างปล่อยวาง เราจะได้รับความสุขในทันที ความยากลำบาก ความอดทนยิ่งทำให้คนนั้นเข้มแข็ง ไม่ท้อแท้ต่อสิ่งใดๆ ง่ายๆ ความสบายต่างหากที่ทำร้ายคนที่หลงยึดติด เมื่อเราสามารถขอบคุณความยากลำบากที่ประสบ เราจะพบโชคที่ยิ่งใหญ่

เมื่อเราฝึกที่จะอยู่กับปัจจุบัน ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างที่เป็น และทำหน้าที่เหล่านั้นให้ดีที่สุด ไม่ว่าดีหรือร้าย จะไม่มีใครมาโอ้อวดครวญว่าโชคร้ายอีกต่อไป ที่เราโชคร้าย เพราะจิตใจไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างที่เป็น บ้านไฟไหม้ แพนทิง ตกงาน เป็นมะเร็ง

ประสบอุบัติเหตุ เพื่อนหลอก โดนนิทา โดนโกง คนรัก คนใกล้ชิดเสียชีวิต ฯลฯ **อย่าไปเหนื่อยเพิ่ม ด้วยการพยายามหาสาเหตุ** เมื่อสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้น ใครที่ยอมรับ และปล่อยวางได้เร็ว ไม่โทษสิ่งใดๆ ได้ชื่อว่าโชคดีที่สุด เพราะกำลังสอน และบอกคนๆ นั้นว่า ยึดมั่นถือมั่นมากแค่ไหน เราก็จะทุกข์มากแค่นั้น

การพิจารณา ความแก่ ความเจ็บ ความตายทุกวัน คือ พรอันยิ่งใหญ่ ที่จะช่วยให้เราดำเนินชีวิต ณ ปัจจุบันอย่างไม่ประมาท เพราะพรุ่งนี้อาจต้องสูญเสียสิ่งที่รัก ที่พอใจ หรือต้องจากกันไป ทั้งแบบจากเป็น และจากตาย ทำวันนี้ที่อยู่ร่วมกันให้ดีที่สุด มอง คิด กระทำแต่สิ่งดีๆ เพื่อเป็นการขอบคุณ การมีชีวิตของเรา และสิ่งรอบข้างที่เกื้อกูลให้เราอยู่ อยู่เพื่อให้แบ่งปัน จะมีความสุขง่ายและมากขึ้นในทุกๆ วัน มากกว่าอยู่เพื่ออยากได้ อยากครอบครอง เพราะในโลกใบนี้ไม่มีอะไรเป็นของเราอย่างแท้จริง แม้แต่ร่างกายนี้ แต่พลังแห่งความดีต่างหากที่เราได้กระทำ ยังอยู่คู่โลกใบนี้ แม้ร่างกายนี้ดับไป

ขอให้สุขสงบในวันพ่อ แม้ใครที่พ่อจากไป หรือใครที่ยังมีพ่ออยู่ แม้พ่อจะดีหรือร้าย แต่เราได้ชื่อว่าเป็นสัมพันธกันจึงได้มาเป็นพ่อลูกกัน นำส่วนที่ดีของท่านมาพัฒนาตัวเรา เปลี่ยนแปลงสิ่งไม่ดี ไม่งามที่ท่านส่งผ่านให้เรา เป็นความสงบสุข เบิกบาน ตื่นรู้ ผู้มีปัญญา สามารถเรียนรู้จากทุกสิ่งทั้งสองด้านเสมอ เราจะสัมผัสพ่อในตัวเราทุกๆ วัน แม้ร่างกายท่านไม่อยู่แล้วก็ตาม และท่านจะเป็นสิ่งที่ยิ่งงอกงามยิ่งขึ้นในจิตใจของเรา ถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ จงดูแลทั้งกายและใจท่านที่สำคัญ การทำให้ตัวเราสงบสุขในทุกวันกับตัวเองและสิ่งรอบข้าง คือ ของขวัญที่ดีที่สุดที่จะให้กับท่าน เมื่อสามารถสัมผัสคนที่รักในตัวเราแม้จะอยู่หรือไปทำให้ไม่มีใครสิ่งใดจากเราไป เพราะยังคงดำรงอยู่ในใจเราเสมอ ไม่เฉพาะแค่พ่อของเรา แล้วจะมีสิ่งใดเล่า ที่ทำให้เราทุกข์.....

แนะนำภาพยนตร์

โดย ต้นกล้า

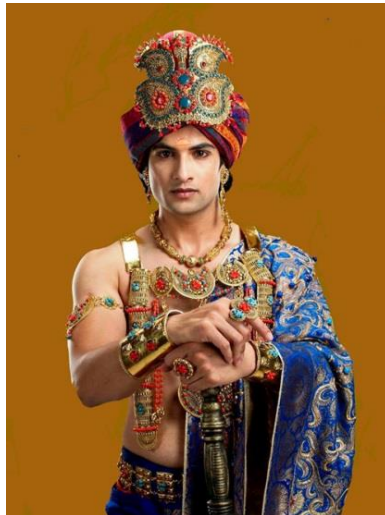
อดใจไม่ไหวแล้วค่ะ ที่จะต้องขออนุญาตเล่าขานเรื่องของภาพยนตร์ที่กำลังเป็นที่กล่าวถึง ฮือฮาที่เมืองไทยและหมู่ชาวไทยในโซเซียลทั่วโลก

“พระพุทธเจ้า มหาศาสดาโลก” คือ ภาพยนตร์ที่อยากจะแนะนำค่ะ แม้จะมีเนื้อหาเรื่องราวของพระพุทธเจ้า พระศาสดาแห่งพระพุทธศาสนา แต่ปราชญ์ทั้งหลายกล่าวว่า พระพุทธศาสนาไม่ใช่ศาสนา แต่เป็นความจริงของธรรมชาติ พระศาสดาทรงตรัสไว้ว่า **“จงอย่าเชื่อสิ่งใดง่ายๆ แม้แต่คำพูดของเรา จนกว่าจะพิสูจน์ด้วยปัญญาและเหตุผลแล้ว”**

จะเชื่อว่าภาพยนตร์ซีรีส์ชุดนี้น่าดู น่าศึกษา คงต้องตามกันไปดูด้วยตนเองนะคะ ทั้งการถ่ายทำที่สอดคล้องการนักแสดงสุดสวย สุดหล่อ พระเอกที่แสดงเป็นพระพุทธเจ้า หล่อมากค่ะ ทั้งเครื่องแต่งกายและฉาก-สถานที่ ตกแต่งสวยงามสุดบรรยาย การดำเนินเรื่อง

ดราม่า มีครบทุกรส รัก โกรธ เกลียด อัจฉริยภาพ กลับแก๊ง ล้างแค้น ตั้งชีวิตมนุษย์เป็นปกติ เป็นชีวิตธรรมดา ให้ทั้งความบันเทิงและสาระ แน่นนอนว่าการสร้างต้องเพิ่มเติมเสริมแต่งดั่งนิยาย รายละเอียดจะจริงไหม อย่าไปเถียงกันเลยนะคะ เวลาที่ผ่านมาไม่นานกว่า 2558 ปี ไม่มีใครรู้จริงหรอก

คนเล่าเองได้ดูแล้วก็ติดงอมแงม ขอบอกว่าแม้ญาติผู้ใหญ่หลายท่านที่ไม่เคยคิดจะดูละคร ละเม็ง ทางทีวีกลายเป็นแฟนหนังเรื่องนี้ มาติดตามและมีหัวข้อคุยกัน ในวงสนทนา อย่างมหัศจรรย์ ในสื่อต่างๆ มีเสียงขึ้น

ชมภาพยนตร์ซีรีส์ชุดนี้หลายด้าน รวมทั้งจากผู้ที่ไม่ได้นับถือพุทธศาสนา

“พระพุทธเจ้า มหาศาสดาโลก” สร้างที่อินเดีย โดย Dr. B.K. Modi เศรษฐีชาวอินเดีย ซึ่งมีความศรัทธาแรงกล้าในพระพุทธศาสนา ใช้ทุนสร้าง 1,000 ล้านบาท ระบบ 3D ประกันคุณภาพด้วยรางวัลชนะเลิศประเภทกำกับยอดเยี่ยม ของ Asian Television Awards 2014 เรียกได้ว่าเป็น มหาภาพยนตร์ซีรีส์ที่เวิร์คพอยท์ทีวีและสหมงคลฟิล์ม ร่วมมือกันซื้อมา แล้วพากย์ภาษาไทย ใช้เนื้อเพลงไทย นำออกฉายทางโทรทัศน์ สามารถติดตามย้อนหลังได้ในยูทูบ ทั้งหมด 54 ตอนๆละประมาณ 50 นาที เพิ่งออกอากาศครบทุก

ตอนไปแล้วเมื่อต้นเดือนกันยายน ศกนี้ และต้องกลับมาออกอากาศอีกครั้งในเดือนตุลาคม ถัดมาอย่างรวดเร็ว ตามคำเรียกร้อง แสดงว่าต้องดีจริง อย่างนี้นี่เอง เราจึงไม่อยากตกเทรน ชักชวนให้ดูได้ทุกเพศทุกวัย ทุกชาติศาสนา และถ้าอยากฟังภาคภาษาอังกฤษ คงต้องแวะเข้าไปดูเวอร์ชันอินเดียนะคะ

การนั่งสมาธิ ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้นับถือ

ศาสนาพุทธ การทำสมาธิมีมานานก่อนที่เจ้าชายสิทธัตถะ จะออกผนวช แม้ทุกวันนี้ การสอนทำสมาธิก็เป็นศาสตร์แพร่หลายทั่วไปของทุกชาติ-ศาสนา เพื่อช่วยสร้างสติในการทำงาน และในการใช้ชีวิตประจำวัน มีผู้ทูลถามพระพุทธเจ้าว่า **“ทำสมาธิแล้วจะได้อะไร”** คำตอบของพระองค์ คือ **“เรามีแต่ความสูญเสีย เสียความโกรธ เสียความกังวล เสียความเศร้า เสียความไม่มั่นใจ เสียความกลัว แก่-เจ็บ-ตาย”** ก็คงต้องกลับไปทวนคำสอนของพระองค์ท่าน ที่ตรัสว่า **“จงอย่าเชื่อสิ่งใดง่ายๆ แม้แต่คำพูดของเรา จนกว่าจะพิสูจน์ด้วยปัญญาและเหตุผลแล้ว”**

ถามมา ตอบไป

โดย พี่หญิงไทย

คำถามวันนี้ เป็นเรื่องของคู่สมรสเช่นเคย เมื่อจำนวนคู่สมรสระหว่างไทย-สวิส เพิ่มมากเท่าไร ปัญหาที่เพิ่มเป็นสัดส่วนเท่านั้น ฉะนั้นจึงอยากให้ข้อคิด ข้อควรคำนึง สำหรับผู้ที่ต้องการแต่งงานกับชาวสวิส หรือแม้แต่ว่าต่างชาติใดๆ ควรศึกษากันและกัน ระยะเวลาหนึ่งให้รู้จักนิสัย จิตใจ ก่อนที่จะตัดสินใจ วางชีวิตไว้ในมือของผู้ใด และควรที่จะศึกษาหน้าที่ ความรับผิดชอบของการเป็นสามี ภรรยา การเป็นแม่ เมื่อมีลูก เพราะฉะนั้นควรหาความรู้ทางกฎหมาย สิ่งที่เราพึงได้พึงมี ก่อนที่จะปล่อยเรื่องราวให้เนิ่นนานไป

คำถามวันนี้ ส่งมาตามสาย มาไกลจากประเทศไทยค่ะ

คำถาม: สามีทิ้งหนูและลูกเล็ก (5 ขวบ) ไว้ที่เมืองไทย แล้วตัวเองกลับมาอยู่สวิสเซอร์แลนด์ นานกว่าหนึ่งปีแล้ว ไม่ส่งเสียเลี้ยงดู จะทำอย่างไรดีคะ ไบโอนูญาติพำนักร(ปี)ในสวิสของหนูหมดอายุ ไม่สามารถขอวีซ่ากลับไปสวิสเซอร์แลนด์ได้ อีกทั้งหนังสือเดินทางสวิสของลูกก็หมดอายุ และไม่สามารถขอต่ออายุหนังสือเดินทางของลูก เพราะพ่อไม่อยู่ และสถานทูตสวิสที่เมืองไทยไม่ได้ให้ความช่วยเหลือใดๆ นอกจากนี้ยังได้ข่าวว่าสามีจะขอฟ้องหย่าอีกด้วย

คำตอบ: ปัญหานี้ซับซ้อนมาก น่าเห็นใจอย่างที่สุด ขอยกปัญหาเพื่อชี้แจงเป็นข้อๆ ดังนี้

1. ไบโอนูญาติพำนักร ปี

ถ้าออกไปอยู่นอกประเทศนานกว่า 6 เดือน ไบโอนูญาติจะถูดยกเลิก การที่คุณย้ายไปอยู่เมืองไทย หลายปี จะกลับมาสวิสต้องขอวีซ่าใหม่ เพื่อติดตามครอบครัว

แต่สามีไม่ประสงค์จะให้คุณกลับไป จึงไม่ช่วยดำเนินการขอวีซ่า

2. การขอต่ออายุหนังสือเดินทางสวิสของผู้ที่ยัง

ไม่บรรลุนิติภาวะ เนื่องจากลูกเป็นเด็กน้อย ต้องให้ผู้ปกครอง ทั้งพ่อและแม่ไปลงลายมือชื่อด้วยกัน ในการดำเนินการเรื่องหนังสือเดินทาง แต่ถ้าพ่อและแม่ หย่ากันแล้ว ฝ่ายที่มีสิทธิปกครองลูกฝ่ายเดียว มีสิทธิในการขอหนังสือเดินทางให้ลูกได้ โดยนำหลักฐานการได้สิทธิ นั้นมาแสดงประกอบคำร้องขอหนังสือเดินทาง

ปัญหาทั้งสองข้อนี้ ถ้าติดต่อคุณสามีได้ เขาจะสามารถช่วยคุณให้กลับมาสวิสได้ และสามารถที่จะขอต่ออายุหนังสือเดินทางของลูกชายด้วย กรณีนี้ลูกชายมีสัญชาติสวิส คุณสามารถขอความช่วยเหลือจากสถานทูตสวิส ในประเทศไทย ประสานงานการติดต่อกับพ่อของเด็ก

นอกจากนี้ในฐานะที่เป็นคนไทย มีหน่วยงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือการติดตามญาติในต่างประเทศ คือ "สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิประชาชนระหว่างประเทศ" ที่สำนักงานอัยการสูงสุด สามารถติดต่อทางอินเทอร์เน็ต

เว็บไซต์: <http://www.humanrights.ago.go.th/>

E-Mail : humanrights@ago.go.th

โทรศัพท์ : 0-2142-1532, 0-2142-1533

และมีสำนักงานอัยการเขตต่างๆ ซึ่งสามารถขอคำปรึกษาได้ ดูรายชื่อจาก "ติดต่อเรา" ในเว็บไซต์

3. การฟ้องหย่า สามี-ภรรยาที่แยกกันอยู่นานกว่า 2 ปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถฟ้องหย่าได้ โดยที่อีกฝ่ายไม่สามารถคัดค้าน ขบวนการหย่าที่ประเทศสวิสต้องผ่านการพิจารณาของศาล ขณะที่ในประเทศไทย คู่

สมรสสามารถจับมือกันไปตกลงหย่าอย่างสันติที่อำเภอ
ใช้เวลาเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น

ดังนั้นอย่างนี้นอนใจ ไม่ว่าจะป็นกรณีที่เราไปอยู่
ประเทศไทย แล้วสามีกลับมาสวิดฯ ด้วยเหตุผลใดๆก็
ตามที่เขาจะอ้าง หรือแม้ว่าคุณและสามีจะพำนักรที่ใด
ประเทศนี้หรือที่ไหนๆ แม้ไม่ได้อยู่ด้วยกันเป็น
เวลานานเช่นนี้ ย่อมถูกฟ้องหย่าได้ และถ้าเราอยู่ไกล
กัน ยิ่งหมดโอกาสที่จะมาแก้ต่าง หรือให้ถ้อยคำในศาล
ทำให้เสียสิทธิต่างๆที่พึงได้-พึงมี

กรณีของคุณนี้ มีปัญหาหลายอย่าง แต่ที่น่าเป็นห่วง
คือเด็ก และเพื่อรักษาสิทธิของเด็ก ซึ่งมีสัญชาติสวิส
ควรจะขอความช่วยเหลือจากสถานทูตสวิส ในการ
ติดต่อพ่อ เตรียมเอกสารของลูกที่มี เพื่อเป็นหลักฐาน
ประกอบการขอความช่วยเหลือ

ยังมีอีกหลายกรณี เช่น ภรรยาและลูก ยังพำนักรอยู่
ที่สวิดฯ แต่สามีย้ายไปอยู่เมืองไทย ปัญหาคือ ถ้าลูกยัง
เล็ก แต่พ่อไม่ช่วยส่งเสีย ไม่เลี้ยงดู ยังไม่มีทะเบียนหย่า
การดำเนินเรื่องเอกสาร ทั้งหนังสือเดินทาง การเข้า
โรงเรียน และอื่นๆ ซึ่งพ่อจะต้องลงลายมือชื่อ พร้อม
กับแม่ ปัญหาการติดตามหาพ่อเด็กที่เมืองไทย ไม่ง่าย
อย่างที่คิด จึงขอให้ป็นกรณีศึกษา ก่อนตัดสินใจใช้
ชีวิตกับใคร ควรได้ศึกษาว่าพ่อแม่ พี่น้องเขาอยู่ที่ไหน
ควรทำความรู้จักญาติหรือเพื่อนไว้บ้าง และปัญหา
สำคัญ คือ การสื่อสาร การใช้ภาษา ความพร้อมของ
เรา ในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ส่วนเหล่านี้จะช่วยเราได้ ในกรณีที่ป็นปัญหาในอนาคต
ขอเป็นกำลังใจให้ผ่านปัญหาทุกอย่างโดยราบรื่น

เข้าใจไหม โดย ก. ไตรคำ

สะใภ้ไทยในครอบครัวฝรั่ง จะหาโอกาสนัดพบปะสังสรรค์กัน
สม่ำเสมอเพื่อแลกเปลี่ยนเรื่องราวเล่าสู่กันฟัง เราจึงได้ยิน
ลูกครึ่งทั้งหลายสื่อสารภาษาไทย แล้วเย็นวันหนึ่ง เมื่อเสียง
โทรศัพท์ดังขึ้น คุณมั่งคุด บอกน้องแอนนาอายุ 8 ปี รับสาย

แอนนา : Good Morning

คุณมะปราง: สวัสดีแอนนา มีใครอยู่บ้านบ้าง

แอนนา: บิดาอยู่บ้านค่ะ

คุณมะปราง: แม่อยู่ไหม ขอพูดกับแม่หน่อย

แอนนา: แม่ แม่ มีโทรศัพท์จากเพื่อนแม่ที่มีลูก หลายตัว (มีลูก
4 คน)

คุณมะปราง: เออมั่งคุดสบายดีหรือ พรุ่งนี้ฉันจะไปกินข้าว

บ้านแแกนะ จะชวนอีกครอบครัวไปด้วย ฉันจะทำข้าวเหนียว

ส้มตำ เตรียมไว้หมดแล้ว อ้อสะตอของชอบของแแกนด้วย

คุณมั่งคุด: เออๆ มาเลย ไม่ได้เจอกันนานแล้ว (ความจริงเพิ่ง
เจอกันอาทิตย์ที่แล้ว)

วันรุ่งขึ้น หนูแอนนาวิ่งไปรับแขก พร้อมตะโกนบอกแม่ “ แม่ แม่
เพื่อนแม่มันมาอีกแล้วนะ หลายตัว สี่ผู้หญิง สองผู้ชาย สาม
เด็ก ผัวป้ามะปรางมาด้วย”

ถึงเวลาอาหาร

แอนนา: ข้าวเหนียวนี้หนาวแล้วหนูไม่กิน ส้มตำของหนูสตั๊ว
เลียง (ปู) ที่ตายเหม็นแล้วไม่เอา คุณกันไม่หยุด กินกันไม่เลิก
ฝรั่งทั่วโลกงมมากับพฤติกรรมการกินของพวกเรา เหมือนป็น
เอกลักษณ์ จนถึงคำ เพื่อนๆคุณมั่งคุดเตรียมกลับบ้าน แอนนา
(เข้ามากระแทะเพื่อนๆของแม่ เธออยากเล่นกับเด็กๆต่อ)
พร้อมบอกเพื่อนๆของแม่ “กลับกันได้แล้ว”

คุณมะปราง: ไ้มั่งคุด ลูกแก่ไล่พวกฉันกลับแล้วนะ

แอนนา: กลับได้แล้ว กลับได้แล้ว

คุณมั่งคุด: แอนนาลูกฉันจะบอกว่า จะกลับแล้วหรือ

คุณมะปราง: โอ้ย ฉันจะรู้ได้อย่างไร ภาษาไทยแบบลูกครึ่งนี้...

การเลี้ยงดูลูกๆในสองวัฒนธรรมมีความละเอียดอ่อน
และซับซ้อนสำหรับทั้งสองฝ่าย คุณแม่ไทยคงต้องใช้
ความอดทนมากในการตีว การพูดซ้ำๆโดยไม่แสดง
ความเบื่อหน่าย เด็กคือพื้นฐานของความสัมพันธ์ใน
อนาคต ระหว่างบ้านเกิดของแม่และของพ่อ เอาใจช่วย
ลูกครึ่งทุกคนและคุณแม่ไทย ขอให้ประสบความสำเร็จ

มารยาททั่วไปในสังคมสื่อออนไลน์

ในยุคสมัย สังคมก้มหน้า ไม่มีใครปฏิเสธได้ เต็มปากเต็มคำ ว่า เราไม่อยู่ในกลุ่มสังคมก้มหน้านี้ เทคโนโลยีมาเร็วกว่าพุงนี้เสียอีก พวกเราก็รีบกระโดดลงไปใช้สังคมสื่อออนไลน์นี้กันแบบเมามัน แบบไร้ “คู่มือการใช้” แบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทุกอย่าง ทุกเรื่อง ทุกแง่มุมของชีวิต โพสต์ แชร์ ชอบ แล้ววันหนึ่งก็มาถึง “วันหน้ามีน” ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร ชอบเซตและมารยาท อยู่ตรงไหน ขอเน้นไปที่ เฟสบุค วันนี้ขอเสนอเพียง 5 ข้อง่ายๆ ฝากท่านผู้อ่านไปคิด ก่อนจะกลับไปนั่งก้มหน้ากันต่อ

1. ข่าวดังใจ โพสต์เฉพาะเรื่องของตัวเอง อย่าโพสต์เรื่องของคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นข่าวดีหรือข่าวร้าย ถ้าข่าวมีเกี่ยวกับเราโดยตรงนั้น เรามีควรที่จะไปป่าวประกาศก่อนที่จะเล่าของเรื่องเขาจะพร้อม

2. ขอบเขต เคารพในสิทธิส่วนบุคคล ในโลกของ Social Media เรามักจะคิดว่า ก็กลุ่มเดียวกัน ญาติพี่น้อง คนคุ้นเคยกันทั้งนั้น เวลาเราไปไหน ไปทำอะไรกันมา จึงมีความอยากที่จะ แชร์แบบวงไวและไร้ขอบเขต เคยไหม ที่มีการถ่ายรูปหมู่แล้วคนอื่น โพสต์บนเฟสของเขา ฉะนั้น ก่อนที่จะโพสต์รูปหรือแท็กใครๆ ถามเขาสักนิด ก่อนดีไหมว่า โพสต์ได้ แท็กได้หรือเปล่า สิทธิส่วนบุคคลที่ไม่ควรมองข้าม

3. เม้นท์ - เม้าท์ บางคนอาจยังไม่ชัดเจน หรือเป็นมือใหม่บนเฟส จึงมีกันว่า ที่เขียนลงไปบน คอมเมนต์ที่ได้ภาพนั้น มีใครเห็นบ้าง คำตอบคือ ทุกคนที่เห็นรูปนั้นแหละ ฉะนั้นหากมีความในใจอยาก เม้าท์ ส่วนตัว ควรจะส่งข้อความหลังภาพโดยผ่านแมสเซ็นเจอร์ เราจะมีความเป็นส่วนตัวและปลอดภัยกว่า เพราะจะมีเพียงเราและเพื่อนที่เราเขียนถึงเท่านั้นที่เห็นข้อความ

4. บ่น บ่น บ่น โซเชียล ออนไลน์ในปัจจุบันเป็นพื้นที่ “ระบายอารมณ์” สำหรับหลายๆคน เกี่ยวกับทุกอย่าง และทุกเรื่อง ในขณะที่มันมีประโยชน์ในการแชร์ข้อมูล เพื่อส่วนรวม เช่น ปัญหาการจราจร บริการของร้านอาหาร ปัญหาทางสังคมในแง่ต่างๆ แต่การโพสต์เพื่อบ่นหรือด่าหรือตำหนิไปเรื่อยๆ จนเป็นนิสัย มิใช่เพื่อการสร้างสรรค์ เพื่อหาข้อแก้ไขหรือทางออกกับปัญหา เพียงบ่นได้ ด่าได้กับทุกสิ่ง ทุกอย่าง ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ละก็ เราจะกลายเป็น คุณนายขี้บ่นบนสังคมออนไลน์ไปหรือเปล่า ลองกลับไปดูโพสต์เก่าๆที่เราช่างบ่นช่างด่าหนักไปไหม

5. มีมารยาท ข้อเสียของสังคมออนไลน์ คือ เราไม่สามารถเห็นสีหน้าของคู่สนทนาว่าเขามีสีหน้าเช่นไร เราจะได้จากเพียงแค่จาก **คำพูด** เท่านั้น ดังนั้นช่วยกันใส่ใจสักนิดกับการใช้คำพูด เช่น ขอบคุณ ขอโทษที หรือ หน้าย้ม ใส่ลงไปข้อความที่เราโพสต์ จะช่วยสร้างกระแสคลื่นบวกในกลุ่ม การเข้าเช็คอินเฟสของเราก็จะรื่นรมย์ขึ้นอีกมาก

การใช้มารยาททั้ง 5 ข้อนี้ เป็นการให้เกียรติและเคารพในสัมพันธภาพของเราต่อ **“กลุ่มเพื่อน”** ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นหมู่กัลยาณมิตรและญาติใกล้ชิด(หรือคู่ค้า หากเราทำธุรกิจ) กันทั้งนั้นมิใช่หรือ.....

แปลและดัดแปลง โดย ชนิกา เกียรตินันท์ มาร์แชลล์

จากบทความ “5 Rules of Common Courtesy in Social Media” Jul 6, 2015. เว็บไซต์ fmpn.net (Fujita & Muira Public Relations, Inc; Pennsylvania

ปฏิทินกิจกรรม

วันศุกร์ที่ 11 ธ.ค 2015 เวลา 10.30 น.	กิจกรรมปั่นเพื่อพ่อ “Bike for Dad” ณ นครเจนีวา เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 88 พรรษา ณ Place des Nations นครเจนีวา
วันเสาร์ที่ 12 ธ.ค 2015 เวลา 13.00-17.00 น.	งานในหลวงในดวงใจ –ซูริค ณ Kapelle Helferei Grossmünster, Kirchgasse 13, 8001 Zürich
วันอาทิตย์ที่ 1 พ.ค 2016	วันประชุมสามัญประจำปี สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย
วันอาทิตย์ที่ 4 ก.ย 2016	งานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย ครั้งที่ 11 ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14, 3038 Kirchlindach

.....ตัดตามรอยปรุ.....

ใบสมัครสมาชิก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตเซอร์แลนด์

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ชื่อคู่สมรส.....ที่อยู่.....(ถนน,เลขที่).....
 เมือง.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 อีเมล.....
 ลายมือชื่อ.....วันที่.....

โปรดส่งใบสมัครนี้ไปที่ Verein Thai Frauen für Thai Frauen, Postfach 11, 3038 Kirchlindach

โปรดส่งจ่ายที่ PC Konto: 87-677365-7 IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

ค่าบำรุงสมาชิก รายบุคคล กลุ่ม ชมรม ห้างร้านและองค์กรต่างๆ ปีละ 50 ฟรังก์สวิส

ท่านจะได้รับวารสารรวมข่าว 3 ฉบับต่อปี เข้าร่วมสัมมนา ร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งได้รับข้อมูลความรู้ต่างๆ โดยมีค่าสมาชิกเป็นรายได้ ที่สมาคมฯ นำมาใช้ในการจัดทำเอกสาร และกิจกรรมต่างๆ สำหรับสมาชิก

ประกาศที่ 30/2558

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น

เรื่อง การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวแบบเดินทางเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Tourist Visa)

ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 เป็นต้นไป รัฐบาลไทยได้ปรับประเภทการตรวจลงตรา (วีซ่า) สำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเดินทางไปยังประเทศไทย โดยจะเพิ่มให้มีการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวแบบเดินทางเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Tourist Visa) นอกเหนือจากแบบเดินทางเข้าออกครั้งเดียวที่มีอยู่เดิม ซึ่งยังคงมีการใช้อยู่ แต่จะไม่มี การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวแบบใช้เดินทางเข้าออก 2 ครั้ง และ 3 ครั้งอีกต่อไปนับตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 เป็นต้นไป

การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวแบบเดินทางเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Tourist Visa) มีค่าธรรมเนียม 185 ฟรังก์สวิส โดยผู้ขอรับการตรวจลงตรา จะต้อง มีเอกสารประกอบ ดังนี้

1. หนังสือเดินทาง (พาสปอร์ต) ที่มีอายุใช้งานอย่างน้อย 6 เดือนขึ้นไป
2. มีถิ่นพำนักถาวร (permanent residence) หรือมีถิ่นที่อยู่ (residence permit) ในสวิตเซอร์แลนด์
3. ใบรับรองการทำงานจากนายจ้าง
4. หลักฐานทางการเงิน (bank statement) ไม่น้อยกว่า 7,000 ฟรังก์สวิส ตลอด 6 เดือนที่ผ่านมา
5. ตั๋วเครื่องบินไป-กลับ หรือหลักฐานการจองตั๋วสำหรับครั้งแรกเป็นอย่างน้อย
6. หลักฐานการจองที่พักในไทยครั้งแรกเป็นอย่างน้อย
7. คำร้องที่กรอกเรียบร้อยพร้อมทั้งติดรูปถ่าย
8. ค่าตรวจลงตรา 185 ฟรังก์สวิส

สถานเอกอัครราชทูตฯ ขอสงวนสิทธิ์ในการเรียกเอกสารเพิ่มเติม และ/หรือสัมภาษณ์

หากมีข้อสงสัย สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ 031-970-3427

ในวันทำการ จันทร์-ศุกร์ (เว้นวันหยุดราชการ) ระหว่างเวลา 9:00น. - 12:00น. และ 14:00น. - 17:00น.

หรืออีเมล visa.thaiembassybern@gmail.com

รวงข้าว/ ธันวาคม 2558